

30 ON SPINGA

94 50 5M

G147-6200 70

_____ : 300
- PLANO PIANO NO
P'300 P'310 P'32

- היו'ר אגרנט: בבקשה לשכת.
- מה שמך הפרטי? בנימין?
- ס. בנימין: סימנטוב, זה שמי דפרטי.
- היו'ר אגרנט: שם המשפחה?
- ס. בנימין: בנימין.
- ידין: היית בן ראשון במשפחה?
- ס. בנימין: כן.
- היו'ר אגרנט: אחה צהיר כהן-צדק לומר את האמת?
- ס. בנימין: כן.
- היו'ר אגרנט: העדות היא סודית, והדיון הוא סודי.
- ס. בנימין: ידוע לי.
- היו'ר אגרנט: בן כמה אחה?
- ס. בנימין: 27.
- היו'ר אגרנט: אחה בצבא קבע?
- ס. בנימין: כן.
- ידין: מה תפקידך עכשיו, ברגע זה?
- ס. בנימין: אני קצין המערך של אוגדה 162 ~~252~~, מחלקת מודיעין שס.
- ידין: זאת אוגדה מילואים?
- ס. בנימין: הופכים אותה עכשיו לסדירה.
- היו'ר אגרנט: איזו אוגדה?
- ס. בנימין: אוגדה 162.
- לסקוב: זה רשם? הוא עכשיו הסגן של ברן?

- ס. בנימין: כן.
- היו'ר אגרנט: אחה מסרה עדות בפני א/מ נבו ביום 26.4.74?
- ס. בנימין: כן.
- היו'ר אגרנט: העדות הזאת נכונה?
- ס. בנימין: כן.
- היו'ר אגרנט: קראת אותה?
- ס. בנימין: כן.
- היו'ר אגרנט: אח'כ המשך למסור עומ בפני ר/סרן לשם?
- ס. בנימין: כן.
- היו'ר אגרנט: גם העדות הזאת נכונה?
- ס. בנימין: כן, בהחלט.
- היו'ר אגרנט: זה היה באותו יום?
- ס. בנימין: כן.
- היו'ר אגרנט: אתה חיברת את המקור של המסמך הזה?
- ס. בנימין: כן.
- היו'ר אגרנט: חיגש הנה, ותראה אותו.
- קודם כל המסמך הזה, 319, המסמך הראשון בין השניים.
- ס. בנימין: כן. בין אלה שהגשתי לוועדה.
- היו'ר אגרנט: מאיזה תאריך זה?
- ס. בנימין: ראשון
באוקטובר 1974.
- היו'ר אגרנט: וגם את המקור של המסמך הזה?
- ס. בנימין: כן, ללא ספק. ההדגשות האדומות אינן שלי.
- היו'ר אגרנט: הן של גדליה?

לא. אלה נעשו ע"י ~~אחיהם~~ - - - ס. בנימין:

מחי הוא עשה את זה? היו"ר אגרנט:

לראשונה
בסביבות פברואר, כשנקראתי/ ~~לאחיהם~~ לוועדת המשנה בראשותו של
א/מ נבו. ס. בנימין:

כל הדפים שבמוצג 318 ו-319 הם ~~שלא~~ סימנים של ממש? בנצל:

כן. ס. בנימין:

תאמר לנו משהו על המחיקות במסמכים האלה. מי עשה את המחיקות?
אתה יכול לזכור היום? היו"ר אגרנט:

אשתדל. ס. בנימין:

ניקח את 318. היו"ר אגרנט:

המחיפה הזאת שאתם רואים היא בוודאי של גדליה (עמוד ראשון של
318). בעמוד 2 אלה הן מחיקות שלי. ס. בנימין:

כלומר, המחיקות בתוך הטקסט הן שלך; והערות השוליים הן של
גדליה? לנדוי:

כן. ס. בנימין:

בחן בדיוק. אני חושב ש גם גדליה לפעמים מחק טקסט. ותחיקות בנצל:

תוך כדי תיקון - אני מבין שהן של העד. אבל ותחיקות האחרות הן
של גדליה. כך אני מבין. לנדוי:

המחיקות בקווים הן של גדליה. היו"ר אגרנט:

גם קווים וגם קווים גליים. ס. בנימין:

אבל שינויי הטקסט בתוך הנוסח הם שלך? לנדוי:

אני חושב שיש בכל זאת כמה שלו. אני רוצה לראות. ס. בנימין:

אז אולי תראה את זה. (העד מתכוונן במסמכים). לנדוי:

- ההגדרה שלך צודקת. בתוך הטקסט אין מחיקות שלי. ס. בנימין:
- דומני שהמחיקות האופקיות הן של העד, ואלו באלכסון או בגלי נבנצל:
הן של גדליה.
- אני לא עקבתי. ס. בנימין:
- תוכל לראות את זה כעת. נבנצל:
(העד מוחה את המחיקות שלו).
- אפשר להגיד שהמחיקות באלכסון ובגלי הן שלו? הנר'ר אגרנט:
- כן. ס. בנימין:
- זה בנוגע ל-318. גם ב-319: בעמוד 5 של 319, המיקון בהערה נבנצל:
הוא של גדליה, והגלי למטה בעמוד 6 של 319 גם הוא של גדליה.

(אח"כ רשמה א.ו.)

6151

לפני כן אא
או

- 161 -

ועדת החקירה - 9.5.74
ישיבה קח - בוקר
העד: סרן סמך-טוב בנימין

ידין:

שאלה מקדימה: המסמך הזה אתה אומר בעדות שלך שזה הוכן לקראת הביקור של גורודיש, בלילה שבין השני לשלישי. זאת אומרת זה לא היה מסמך שצריך היה להפיץ אותו כמסמך מודיעין, או שזה היה לקראת הביקור בלבד, או מה?

ס. בנימין:

זה היה צריך להיות מופץ.

ידין:

מופץ למי?

ס. בנימין:

מופץ לגורמי הפיקוד, למודיעין אוגדה ולמטכ"ל.

ידין:

כשאתם מפיצים מסמך לגורמי הפיקוד אתם מזכירים שמות של מקורות של הצומת?

ס. בנימין:

לגורמי הפיקוד, כן.

ידין:

לכל גורמי הפיקוד, לא רק למודיעין? אתם נוקטים בכינויים שלהם וכיוצא בזה?

ס. בנימין:

כן. זה נועד בשלב ראשון לדוד גדליה ואחר-כך,

ידין:

אמרת גורמי הפיקוד, מה זה גורמי הפיקוד?

ס. בנימין:

דוד גדליה.

ידין:

זה רק בשבילו היה? אתה אומר להפצה, מה זה להפצה?

ס. בנימין:

לדוד גדליה, הוא רואה את זה, אחר-כך לתוליות שטח, חוליות מערך, פיענוח וכו'.

ידין:

אז חוליות שטח יודעים על וכל הדברים האלה?

ס. בנימין:

הם לא יודעים. אחר-כך כתוצאה מהדו"ח שלו מתמצתים את העקרונות וברגע שהוא מחזיר מוציאים סודי וסודי ביותר. מהסודי משמיטים

את השמות.

יריין:

אז זאת אומרת שזו טיוטה בסיסית לגדליה, ומזה מוציאים אחר-כך

לפי הסודיות?

ס. בנימין: כן.

היו"ר אגרנט: מחי הגעת לפיקוד ביום המלחמה?

ס. בנימין: כשחים-עשרה וחצי.

היו"ר אגרנט: בצהריים?

ס. בנימין: כן.

היו"ר אגרנט: איפה היית?

ס. בנימין: הייתי בביתי.

היו"ר אגרנט: היית חולה?

ס. בנימין: כן.

היו"ר אגרנט: כמה ימים נעדרת מהפיקוד?

ס. בנימין: מה-4 לאוקטובר עד ה-6 לאוקטובר. ב-4 לאוקטובר/חזרתי בלילה

לפיקוד כדי לבדוק את מצאי גיחת הפענוח שנערכה באותו היום.

יריין: הצלום אוירי?

ס. בנימין: כן.

היו"ר אגרנט: שנעשה באותו יום?

ס. בנימין: באותו לילה.

היו"ר אגרנט: מחי מסרת לגדליה את שני המסמכים האלה?

ס. בנימין: מסמך אחד הוגש ב-1 באוקטובר עד כמה שזכור לי.

היו"ר אגרנט: זה מסמך 319.

ס. בנימין: את השני מסרתי בבוקרו של ה-3 באוקטובר לאחר שסיימתי את כתיבתו

בלילה שבין 2 ל-3 באוקטובר. עדחי על המסמך בלילה.

היו"ר אגרנט: אתה החלפת באיזה שלב שהוא את העמוד דאשון של המסמך הראשון?

ס. בנימין: בהחלט לא. לא בפירוש.

- היו"ר אגרנט: או של השני? ממסך 318 - האם החלפת את העמוד הראשון?
- ס. בנימין: לא עשיתי כל שינוי במסמכים האלה. לא התלפתי דפים מאז שקיבלתי אותם מדוד גדליה. השינוי היחיד שהיה במסך השני (18) שקיבלתי ממנו ונאמר לי בפירוש על ידו לא להפיץ. ניסיתי לתקן בהתאם להערות שלו ונסיתי לשכנע אותו אולי בכל זאת ירצה להפיץ, ופה הוספתי רק הערכת מקורות - "מהימן".
- ידין: מתי זה היה כשהוא אמר לך לא להפיץ?
- ס. בנימין: בשתיים-עשרה וחצי כשקיבלתי ממנו את המסמכים.
- ידין: בצהריים?
- ס. בנימין: כן.
- היו"ר אגרנט: מה השינוי שעשית במסך?
- ס. בנימין: הוספתי הערכת מקורות - את המלה "מהימן".
- לנדוי: קיבלת באותו יום את שני המסמכים ביחד/ממנו?
- ס. בנימין: לא זכור לי בדיוק. עד כמה שזכור לי את שניהם קיבלתי יחד באותו יום. אבל קיימת אפשרות שאחד המסמכים הוחזר לי לפני כן, זה המסך הראשון, מה-1 באוקטובר. קיימת אפשרות כזו.
- לסקוב: מתי קיבלת אותם בחזרה?
- ס. בנימין: ב-6 לאוקטובר.
- לסקוב: אז התחלת לעבוד על תיקון המקורות?
- ס. בנימין: כן. אף אחד לא ידע שהמלחמה תיפתח בשתיים, דנסיתי בכל את לשכנע אותו...
- היו"ר אגרנט: באיזה שעה קיבלת אותם?
- ס. בנימין: בשתיים-עשרה וחצי בצהריים.
- ידין: הוא נתן לך או אתה ביקשת?
- ס. בנימין: כן, ואז שאלתי אותו אם להפיץ את זה והוא אמר שלא.

היו"ר אגרנט:

אז לא ידעתם שהמלחמה תפרוץ?

ס. בנימין:

לא ידענו שתיפתח בשתיים, כל ההערכות היו לקראת הערב.

לנדוי:

הוא לא ישב אתך יחד על המסמכים האלה לפני 6 באוקטובר?

ס. בנימין:

לא.

היו"ר אגרנט:

האם היה טקס להפיץ את המסמכים האלה לפני ה-6 באוקטובר?

הלא ידעתם שהמלחמה תתחיל לפנות ערב?

ס. בנימין:

זו הייתה הערכה. אבל אפשר היה להוציא את זה בצורת מברק בהול

בטלפרינטר ולחזק את כל נושא ההרתעה. זמן של שש שעות, כמו

שהעריכו, בין שתיים-עשרה וחצי לשש בערב, זה היה זמן סביר להוריד את המסמך למטה.

לנדוי:

אתה שכבת חולה בכית, אבל בכל זאת דעתך הייתה עדיין צלולה.

אתה השארת מסמך חשוב בידי גדליה. האם לא דאגת מה

יהיה ההמשך?

ס. בנימין:

ללא ספק. אני לא הייתי מנוחק מעבודתי בפיקוד. לפני שהלכתי

לשכב...

היו"ר אגרנט:

מתי זה היה?

ס. בנימין:

ב-4 לאוקטובר, עוזרי/צביקה בוקסנבוים קיבל ממני הוראה

לעדכן אותי אחת לשעתיים, כי אני גר במרחק שלוש דקות

מהפיקוד בבאר-שבע. והוריתי לו לעדכן אותי אחת לשעתיים במידה והמצב נשאר

כמו שהוא ללא תוספת סימנים מדאיגים או מרגיעים. אבל כל סימן מעיד נוסף

שמגיע, שיקה אותו ויביא אותו אלי אפילו לפני שגדליה רואה אותו. כל סימן מעיד

נוסף. כנ"ל לגבי סימן מרגיע. והוא עמד בזמן ההתארגנות לכך היא הדו"ח השבועי

המצחיק שיצא בפיקוד דרום ב-7 לאוקטובר ועדיין נאמר שזה תרגיל. זה הופץ

ב-7 לאוקטובר. למסמך הזה יש ספור - צביקה בוקסנבוים ניגש אלי, הוא היה

בדילמה, את הערכתו של מי לקבל.

הוא ניגש אלי הביחה ושאל אותי מה לכתוב בדו"ח השבועי. במסגרת אחת הפגשות לצורך העדכון הופיע צביקה בוקסנבוים בפני ושאל אותי מה לכתוב בדו"ח השבועי, דו"ח חומר המודיעין המיוחד, שמתבסס על חומר המודיעין המיוחד שמגיע, מה לכתוב בהערכה. כי בסך הכל מצטבר חומר, מצטברים סימנים. אמרתי לו, כתוב את ההערכה המחמירה ללא אפשרות נוספת. ואמר-כך אני מוכן למסור לכם את הארגומנטציה שלי אם תרצו לשמוע. והוא עשה את זה, ניגש לדוד גדליה,

מתי זה היה?

ידין:

הוא סגר את הדו"ח ב-5 באוקטובר. הדו"ח לפניכם אף אפשר לראות זמנים מדויקים. לפני כו הוא ניגש לפלי המיירה,

ס. בנימין:

לדוד גדליה. ודוד גדליה אמר לו בפירוש בנוכחו רב-סרן יעקב שטיינברג, זה הסתבר לי אחר-כך, כיע יעקב בא אלי מיוזמתו וסיפר לי שהוא שמע את דוד גדליה אומר לצביקה תמחק מפה כל אפשרות של מלחמה, כל מלה שמזכירה מלחמה תמחק, ממש במלים אלה.

זה יצא ב-7 לחודש?

הי"ר אגרנט:

זה הופץ ב-7 לחודש, ההערכה עדיין חרגיל. שמי חתום על הדו"ח למטה, אבל מכיוון שהייתי בבית, צביקה בוקסנבוים חתום על

ס. בנימין:

העמוד האחרון.

זה היה ב-5 לחודש כשהוא בא אליך?

הי"ר אגרנט:

כן. אם אינני טועה.

ס. בנימין:

זה היה כאשר כבר ידעתם שהרוסים מפנים?

ידין:

כן. ללא ספק.

ס. בנימין:

אמרת קודם שאם נשאל אותך תסביר מדוע אמרת לו לכתוב רק את

ידין:

ההערכה המחמירה. אתה מוכן להסביר?

כן. אני מוכן גם להסביר למה אמרת|שתהיה מלחמה.

ס. בנימין:

לא. תסביר למה אמרת לו לכתוב רק את ההערכה המחמירה.

ידין:

כיש| אז הביאו את הסימנים והם כל הזמן נטו ~~למחממה~~ להחרעה.

ס. בנימין:

אבל זה לא ישכנע לפני שתשמעו את ההסברים שלי מדוע הערכת

שתהיה מלחמה ולא תרגיל. כי בסך הכל היו לנו הרבה התרעות, הרבה סימנים מעידים.

אולי נישאר לעת עתה בצדר המסמך הזה?

לנדוי:

נמשיך אחר-הצהריים בעדותך, בבשעה שלוש וחצי.

היו"ר אגרנט:

6157

היו"ר אגרנט:

בשבת קיבלת בחזרה את המסמך מגדליה, עשית עוד משהו עם המסמך

אחרי 5?

ס. בנימין:

לא. אחרי זה הוא הונח במגירה שלי. בשעה שתיים פרצה המלחמה.

היו"ר אגרנט:

באיזו שעה קיבלת את המסמך, או שני המסמכים?

ס. בנימין:

אמרתי שקיימת אפשרות שאת אחד המסמכים קיבלתי קצת לפני כן.

אינני זוכר אם את שניהם החזיר לי באותו זמן.

היו"ר אגרנט:

קיבלת את אחד המסמכים עוד לפני 6 באוקטובר?

ס. בנימין:

אני לא בטוח. קיימת אפשרות שאת המסמך הראשון, שהגשתי

בראשון באוקטובר, קיבלתי לפני כן. בוועדה המשנה אמרתי

שאת שניהם קיבלתי ביחד. אחר כך כשסידרתי את העניינים ראיתי שיכול להיות שאחד

המסמכים הוחזר לי לפני כן, הוחזר לי ב-2 באוקטובר בערב, או משהו כזה.

היו"ר אגרנט:

יכול להיות שאחד מהמסמכים קיבלת בחזרה מגדליה עוד לפני

6 באוקטובר.

ס. בנימין:

כן.

נבנצל:

סליחה, כאן חשוב מאד איזה מהשניים.

ס. בנימין:

המסמך הראשון - 319.

היו"ר אגרנט:

זה היה המסמך מ-1 באוקטובר, שהוא מוצג 319.

מתי קיבלת בחזרה את המסמך השני?

ס. בנימין:

ב-6 באוקטובר, בערך בשתיים עשרה וחצי.

ידין:

כאשר אתה באת בשתיים עשרה וחצי לפיקוד, היתה כבר הידיעה

על פתיחה באש?

ס. בנימין:האם אתה מתכוון לפתיחת המלחמה או לידיעה של

מהבוקר שאמרה שתהיה מלחמה במשך היום?

ידין:

אני לא יודע. מה כן היה ידוע כאשר באת לפיקוד?

מה ידעת על אפשרות מלחמה באותו יום?

ס. בנימין:

שהיתה ידיעה מארבע או חמש לפנות בוקר שתהיה מלחמה.

היתה עוד ~~גדליה בניהול~~ ממש כשהגעת למקום, על משח' פחות

ידין.

ממלחמה, המושג הזה אומר לך משחח?

כן, בהחלט.

ס. בנימין:

כשהגעת לפיקוד כבר ידעו על

ידין:

כן, בהחלט.

ס. בנימין:

כשאתה באח לפיקוד וקיבלת את המסמך השני מגדליה, אתה ידעת

ידין:

וגם גדליה ידע, שיש ^{הקבוצה} ממקור טוב שבערב תחיל מלחמה.

ב. היתה ידיעה מיידית, מאותו רגע, ביחס אז אתה בא לגדליה

ושואל את גדליה אם להפיץ את המסמך. אני רוצה להבין את הדבר. במסמך הזה, כפי שאתה הגשת, אני עוזב כרגע את הפתיחה, אני מדבר על הסוף. בסוף יש שלי אפשרויות,

מצד אחד הערכה שזה תרגיל, מצד שני אתה מסיים ואומר שלעומת זה, העניינים הבאים

אינם מתיישבים עם תרגיל. מה טעם היה בשחים עשרה וחצי, כשכבר יודעים שבערב

תחיל מלחמה, לשלוח מסמך שעשוי להחליש את הערנות של הפיקוד, כי באותו רגע

כדאי היה כבר לתח מסמך אחר לגמרי: יש ידיעה, נוסף לידיעות שכתובות פה,

יש ידיעה שהערב תחיל מלחמה. מה שמסייע ומחזק דבר זה גם הסימנים המעידים

שהיו. אני לא מבין את השיקול.

ס. בנימין: ~~לגבי המסמך הזה יש לי שתי דעות. אחת היא שאם היה מסמך כזה, אני רוצה~~

להעמיד את הדברים על דיוקם. מסמך זה נועד לשכנע את דוד

גדליה בשיטתיות, שכל הסימנים המעידים והמתריאים האלה לא יכולים להיות

על רקע תרגיל, לא יכולים להיות קשורים בתרגיל. ואז כתבתי במסמך באופן שיטתי:

אם זה וזה קשור לתרגיל, מה אומרים כל הסימנים האחרים? זאת היתה למעשה

מסרת המסמך, כאשר במסמך הראשון כתבתי את שתי האפשרויות. הגשתי אותו ב-1

באוקטובר, למרות שגם אז הססתי והסלתי ספק ^{בהערכה} של תרגיל, אבל הגשתי, כי

אמ"ן לחץ, וגדליה לא היה מוכן לקבל הערכה אחרת.

לגבי השאלה שלך, אם גדליה היה נותן הוראה כן להפיץ את

המסמך, הייתי עושה כו שינויים והייתי מפיץ אותו.

איזה שינויים היית עושה?

ידין:

6159

ס. בנימין: הייתי כותב שצפויה מלחמה עוד היום. ובזמנו
כונה בשם , והוא הורה התראה. זה פעל יפה מאד במלחמת
ההתשה וזה הוכיח את עצמו. הסיבות ברורות.
 ואז המצב ברור.

לגבי הסימנים שהייתי מכניס, הייתי כותב מברק מידי או בהול,
שבמשך היום, בשעה לא ידועה, הערב או בעיתוי מסוים, כפי שהיה נקבע ביני וביני
גדליה, אילו עושה איזה קונסולטציה, והייתי מתריע על אפשרות של מלחמה.
ידין: אבל זה דבר אחר לגמרי. אמרת שבאת לגדליה ושאלת אותו אם
להפיץ את המסמך. עכשיו אתה אומר דבר אחר לגמרי, זה להפיץ
ידיעה, שאולי אפילו הופצה, אני לא נכנס כרגע לבעיה, ידיעת התראה מידיה על סמך
חומר חדש. אמרת דבר אחר, שהצעת לו להפיץ את המסמך. איך אפשר להפיץ את המסמך הזה
כפי שהוא כתוב בשעה שתים עשרה וחצי או אחת, כשאתה כבר יודע שבשעה שש חתחיל
מלחמה, ויש ידיעות הרכה יותר עדכניות. איזה שינויים היית צריך להכניס?
ס. בנימין: הייתי מתמצת אותו ולוקח את הדברים המתריאים מתוך המסמך
בתוספת הדברים שהתקבלו.

ידין: כלומר, לא להפיץ את המסמך כמו שהוא. לא את אותו מסמך.
ס. בנימין: בכנות, אני אמתי לו להפיץ את המסמך הזה.
ידין: זה מה שאמרת לו. אבל מה חשבת לעצמך? מה טעם להפיץ את המסמך
הזה כמו שהוא.

ס. בנימין: אילו נתן אישור, אני אומר בפירוש, לא הייתי מפיץ אותו

6160

כמו שהוא, הייתי לוקח את הידיעות המתריעות, את הידיעות החריפות מתוך המסמך, מחמצת ומוריד למטה.

ידין: לא התכוונת להוציא את המסמך כמו שהוא?

ס. בנימין: לא.

ידין: בעצם, לכאורה יש סתירה מסוימת בין הסיכום בעמוד

הראשון ובין הסיכום בסוף. כי בסוף אתה אומר שיש דעה

אלף שזה תמרון, ולעומת זה יש סימנים שלא מתדרים. זאת הערכה מאד זהירה ושקולה,

אם כי אני מסכים אחך שהסימנים הם רציניים מאד. לעומת זה בהתחלה כאילו זה חד

משמעי. אני הייתי מבין, אילו היה לי מסמך כזה מוכן מקודם, מ-3 בחודש, ואני

בכל זאת רוצה להוציא אותו בשבת - אילו היה דבר כזה, כמובן לא זאת הייתה הכוונה -

אחד הדברים היחידים שאפשר לעשות פה++ במהירות כדי להוציא את המסמך הזה,

במקום תמצית, זה באמת בהתחלה לכתוב משהו יותר החלטי ולהשאיר את כל השיקולים

בסוף כמו שהיו קודם. זה היה הרבה יותר הגיוני. איך זה יכול להיות שב-3

לחודש כתבת את העמוד הראשון כל כך החלטי, בזמן שבפנים אתה מהסס בין שתי

האפשרויות? האם אין זאת סתירה?

ס. בנימין: אולי המסמך לא בנוי טוב. אני לא הססתי ב-3 בחודש.

בפירוש לא. אמרתי את זה בפורום של המערך אצלנו

וזה גם יצא החוצה.

ידין: לא אישית, אבל במסמך כמו שהוא כתוב. לא שאתה מהסס,

אבל אתה בונה את המסמך בצורה אחרת, אתה בונה אותו

כמו שמסמך מודיעיני צריך להיות כתוב, כתוב יפה. אתה מנתח את שתי האפשרויות,

אתה אומר מה בעד אפשרות כזאת, ואין ספק שמרגישים מהניתוח, עם כל הזהירות,

שאתה נוטה להכריע לאור הסימנים. זה אני מבין, אבל אתה עדיין מציג את שתי

האפשרויות. אבל בעמוד הראשון אתה לא מציג שתי אפשרויות. איך חשבת שגדליה

"יקנה" מסמך כזה ב-3 בחודש, כשהעמוד הראשון הוא חד משמעי, ואילו העמוד

האחרון מציג שתי אפשרויות?

ס. בנימין: אם היה קורא לי לשיחה, הייתי מסביר לו את הדברים הבאים

6161

כאן אני רוצה להכנס לארגמונטציה שהיחה לי בעניין המלחמה.

תופתעו בוודאי לשמוע שלא ידעתי שהיחה קיימת באמ"ן קונספציה. אתם חשפתם אותה ברוח הביניים. מעולם זה לא הורד במסמך, מעולם זה לא הורד בתומר כתוב, בנייר, שיש קונספציה כזאת באמ"ן. אבל כקצין מערך פיקוד דרום, כשנכנסתי לתפקיד כמפקד חוליה ניסתי לנתח מצב - זה הדבר הראשון שאתה עושה בבחינת מערך, כי אתה אחראי על מרחב התראה של פיקוד דרום, ואתה אחראי גם על המחקר וההתראה - אתה עושה חשבון פשוט, ניתוח הכעיות שעומדות בפני המצרים כדי לפתוח במתקפה, אחה מגיע למצב שיש כמה תזמורת דברים יסודיים שהמצרים צריכים להתגבר עליהם לפני שהם בכלל חושבים על אפשרות של מתקפה.

זה מתחיל בבעית הצליחה. המכשול עצמו הוא בעיה. הסוללה שבצד המזרחי היא בעיה. קו ברלב, מעוז ותעוש בעיה. כשאני מדבר על עליונות השריון שלנו על על השריון שלהם, זו בעיה. העליונות האוירית שלנו - בעיה. בעיות מוראליות שיש להם לאחר שלוש תבוסות, זו בעיה. הנושא של פיצול כוחות, מיתקפה משולבת או לא משולבת, זה לא היה הכרחי, כי לא עסקתי בדרג אסטרטגי, לא עסקתי בעניין סוריה-מצרים, למרות שהאיחוד הוקם בראשיתו של שר המלחמה המצרי. אם אני מסתכל אחורה, אני את הצבא המצרי מכיר ארבע שנים, מזה שנה אחת כמש"ק ושלוש שנים כקצין. כשאני מסתכל אחורה, אני מסתכל על בעית המכשול עצמו. לפי הסטטיסטיקה שעשיתי. מחלקת חי"ר מצרית, במשך הזמן שאני מכיר את הצבא המצרי, עשתה קרוב ל-15 אימוני צליחה. הם הצטיידו בנושא זה, רכב אמפיבי, גישור מהיר, כל הקשור. ניתוח תכנית ההדרכה השנתית של הצבא המצרי מראה שכל דוויזיה חי"ר עברה מאז שאני מכיר אותה לפחות 4 - 5 אימוני צליחה, 3 מהם טקטיים עם גייסות. אלה נתונים שבדקתי והם מבוססים. אפשר להביא תומר ולבדוק את זה. סיום של כל שלב אימונים כזה הסתיים בתרגיל מקיף בצבא המצרי, זה סדרת התחרויות. זה בנושא הצליחה.

6162

בעית המכשול. אני הייתי עד, צפיתי באימוני פריצת הסוללה בסילוני מים, בעיר באלחה (?). כתבתי את הסקירה, נדמה לי שחתום עליה ראובן שמעיה מבחינה פורמלית, ושם הגעתי להערכה שהמצרים יכולים לבצע פירצה כזאת תוך שעה וחצי עד שעתיים, כאשר בתוך הפירצה ראיתי בולדוזר עובד, וזה השפיע על הערכת עבירות הקרקע לאחר הפריצה על ידי מים, אם המים משפיעים על עבירות קרקע או אינם משפיעים על עבירות קרקע. זאת סקירה שהופצה לכוחות. זהו ענין פריצת הסוללה, אני כבר לא מדבר על אפשרות אחרת, של פריצה עם בולדוזרים או סילי קרקע-קרקע לפריצת הסוללה, מרגמות וכל הקשור, והם התאמנו בנושא הזה.

קו ברלב. הכרנו שלושה-ארבעה מרכזי אימונים בצבא המצרי, המצרים ניסו כל האמצעים שיש ברשותם כדי להתגבר על המעוזים. ניסו באמצעות תותחים וארטילריה בכינון ישיר וכינון עקיף, ניסו עם סילי קרקע-קרקע. שמענו את זה וראינו את זה כתוב, ניתחנו את התרגילים האלה, עם ארטילריה, עם חיל אוויר, עם סנקים, עם נ"ט וכל מה שקשור בזה. המרחק הוא 300 - 200 מטר, וזה קרוב. אחת-כל-ההתבוננות איננה אהה בגיבול-סנקים אף אחד פה לא יכחיש שהמצרים התאמנו בזה, ואחרי כל כך הרבה אימונים אהה מגיע למסקנה שהגיעו לפתרון סביר לנושא זה.

כאן אני מציג את מערכת הצליחה. בנושא ההכנות הקרקעיות לצליחה, בסוף 1972 המערכת הקרקעית לצליחה היתה מוכנה, אם זה גשרים תת מימיים, על תעלת המים המתוקים, או צירי האורך והרוח בתעלה, או משטחי צליחה, ואם מדובר בהקמת רמפות וסוללות, ואם מדובר בדיפונים שנועדו להסתיר בחוף - אגב, הייתי אחד הראשונים שהעריך שריכוזי הדיפונים בקו התעלה, 100 - 200 דיפונים עם פתח כניסה ויציאה, הייתי אחד הראשונים שהעריכו, ביחד עם ברמן, קמ"ן הפיקוד, שדיפונים אלה נועדו להסתיר ציוד צליחה וגישור לקראת כל אפשרות. המערכת הקרקעית לצליחה היתה מוכנה בסוף 1972. כל מה שנעשה מאז 1972 היו השלמות לכל מה שהיה קיים.

אחרי כן תכ

(לפני כן רשמה א.א - רשמה ת.כ.)

הערך : סרן ס. בנימין

בעית עליונות השריון: כאן אנסה לא להיות חכם לאחר מעשה, ואנסו לראות איך הם פתרו את הבעיה הזו, או איך הגיעו לפתרון סביר לדעתם לפני המלחמה. צפינו, שמענו וראינו אמוני שריון מדרג הסנק הבודד וכלה בדוויזית הסנקים; אמונים סקטיים; הנדעה; פריסה; נחיתה; שתוף פעולה עם ארטיילריה; שתוף פעולה עם חיל-אוויר; שתוף פעולה עם קומנדו, באופן אינטרנסיבי. כמד שהחבטא במסמכים בחומר שהגיע אלינו, זו היתה הנקודה, כי מפקד הסנק הישראלי, מפקד יחידת הסנקים הישראלי טוב יותר בשליטה על היחידה שלו, טוב יותר בהפעלה, טוב יותר באלתור - טוב יותר באמפרוביזציה. הם ניסו באמונים בשטח להקנות יותר מיומנות, יותר נסיון בנושא הזה, והם עשו את זאת בצורה יסודית. ~~פגזות עליונות~~

בעיה העליחנות האוירית: לפני המלחמה הגענו למצב ש-54 סוללות קרקע-אוויר היו פרוסות במרחק של עד 30 קילומטר מהתעלה, כאשר היינו עדיין לחפירת בסיסים 2-3 קילומטר מהקו הראשון. קידום של סוללה אחת בלבד היווה לנו התראה קדומה של כאן אולי לא כדאי להכנס לתכנים האישיים, אבל/אותם אנשים שמעידים נגדי אדבר אחר-כך. הם הכינו מערכת קרקעית לפריסת טילי קרקע-אוויר, כדי להרחיק את המטריה בגזרה המזרחית. לא די בזה, הם הלכו ורכשו טילי קרקע-אוויר פיזיים כדי לנוע עם הכוחות. לא די בכך, הם קנו/סטרויליזר, טילי ס.א.7 - טיל הנ"מ האישי. גם לכך הם מצאו פתרון וזה הוכיח את עצמו.

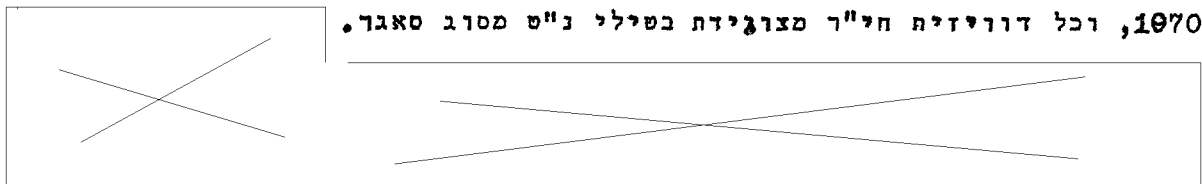
בנקודת עדיפות השריון שלנו רציתי רק להוסיף, כדי לא להיות חכם לאחר מעשה: מסתבר שהם פתרו את הבעיה באמצעות טילי נ"ט, בהם תגברו את כל המערך הקדמי, שהקנו יכולת התמודדת טובה עם החי"ר המצרי נגד כוחותינו, כאשר השריון שלהם נוצל מאחור, או שמרו עליו בתור כוח מתקפה. אך איני רוצה להיות חכם לאחר מעשה, כי לא ידענו על-כך, למרות שידענו ש"סאגרים" הופיעו בסוף 00

ח.כ.

ישיבה ק"ט - אחה"צ

העד : ס.בנימין

1970, וכל דוויזיה חי"ר מצונית בטילי נ"ט מסוג סאגר.

בעיות מוראל: הצבא המצרי הקים ענף טפוח המוראל, ויחידות

טפוח המוראל הגיעו עד דרג הפלוגה אורגנית. בדרג המחלקה, האנשים היושבים בקו והכיתות, הורידו אנשים עם הרצאות, וכל הזמן עברה תעמולה וחומר בנושא טפוח המוראל. קורס לטפוח המוראל, קורס לטפוח המוראל - קורס לטפוח המוראל, מש"קים לטפוח המוראל, וזה היה ממש אינטנסיבי. אני לא רוצה לעשות סטטוסטיקה ולספור את מספר הקורסים שנעשו בנושא זה, ולספור את מספר מקוריהם של הקצינים לטפוח המוראל בקו לצורך הרמת המוראל של הצבא המצרי.

בעיה פצול כוחותינו לצורך מחקפה משולבת כסוריה ומצרים:

כאן לא ידענו שום דבר ידענו על בקורים, אך לא ידענו מה הולך. בכל אופן אם מעריכים לחומרה, ניתן היה לראות בכך אפשרות של מחקפה משולבת, אך לא חשבנו על זה. זאת מערכת ההכנות של הצבא המצרי, כאשר לדעתי ב-3 לאוקטובר לא היתה בפניו כל בעיה לתקוף. הוא היה במצב של אפס, ואז מתחילות להגיע התראות. אז מתחילות להגיע התראות על פריסת חרום של הצבא המצרי. על פריסת חרום של הצבא המצרי ידענו לראשון מתוך מבצע שנקרא "עמליה 170" ואחר כך "עמליה 200". לפני-כן זה נקרא "אזים ב'". זה עבר גלגול מהגלגול הראשון של מלחמת ההשגת, וזה נקרא "עמליה 200" ובמלחמה לא הופיע "עמליה 200", כנראה היה שני שם. פריסת החרום אומרת קידום צוינית ממוקמות. הערבנו שדוויזיה 23 ממוקמת בגזרת ארמיה 2, וידענו שדוויזיה 6 ממוקמת בגזרת ארמיה 45. ידענו והיו שם בצורים. פריסת חרום: ידענו על אגד אחד שנפרס לחרום, הוא אגד 128, פריסת חרום של הצבא המצרי: כאן אני רוצה להזכיר סקירת כוננות שכחתי ב-1971. שוב שמעיה חתום עליה פורמלית כי הוא היה מפקד חוליה,

אני כתבתי אותה. היה שם פרק בענין הצבא המצרי, ושם ניסיתי להסביר לכל קצין שבה לבחון את המערך, איך ייראה הצבא המצרי כאשר הוא ערוך לפלמה, ואם הסקירה כאן, אפשר לעבור עליה פרט אחר פרט, ולראות שהכל התאמת. כאשר אני עורך סקירה כזו ומנתח את המצב עד ה-3 לחודש, ומקבל התראות קונקרטינות שכתובות בסקירות, בנוסף לאלה האחרונות שהזכרת, שאינן כתובות בסקירה, - אני כקצין מערך בחזית פקוד דרום, לא מוכן לקחת סיכון, לא מוכן לקבל את הערכת המסכ"ל שמדובר בתרגיל. תשאלו אותי למה לא צעקתי? התשובה תהיה פשוטה: תפקידי להביא לקמ"ן שתי הערכות, הערכה של המסכ"ל והערכה שלי, והוא צריך להחליט מה הוא מקבל. אני נכנסתי אליו, בקשתי אותו. כל מה שאמרתי לכם לא כתוב, אך כואו נעשה נתוח. התפיסה של קצין המערך לא הופצה ולא נכתבה באף מקרה באף שלב, אך אילו היא קורא לי, אילו היה מזמן אותי לשיחה באיזה שהוא שלב, הייתי מציג לו את הנתונים בצורה כזו, ולדעתי זה היה משכנע. לא היה פה מקום לספק ואסור היה לקחת שום סיכון בנושא זה.

אני רוצה להזכיר לכם מלחמות שהיו לי באותו נושא עם המסכ"ל,

בתקופת מלחמת ההתשה. אז הייתי סגן-מישנה צעיר. ואם מותר לי כאן לגלות את כל

הפרטים.

הרמתי סלפון למסכ"ל ואמרתי: רבותי, מה אתם חושבים? לדי שיהושע ברמן יודע, ואמרתי:

אמר: לא יודע, הרמתי סלפון לאוגדה/ רבותי צפויה היום פשיטה, פעילות יזומה לשיד

מצרית, אפשרות סבירה לפשיטה על המעוזים. בלילה היתה פשיטת על/איסמעיליה;

החבר'ה היו מוכנים והפילו אנשי קומנדו. זו היתה פעולה קלאסית, אך היו עוד

הרבה מלחמות עם המסכ"ל. מה שאני רוצה להדגיש פה הוא שכאשר יהושע ברמן היה

קמ"ן הפקוד, להערכות שלנו היה מקום - התייחסו אלינו. כאשר גדליה בא, ירדנו

מעל הפרק. אחד הדברים שאני רוצה לציין, אם אתם רוצים להכנס למערכת היחסים

ביני לבין גדליה---

הער : ס.בנימין

י.דין:

לא הפסקתי אותך בסקירה שלך שהיא מענינת מאד ואני מוצא
לה בסווי בכחב גם בכוננוח ב-1971 וגם במסמכים שלך. אך אני
רוצה לחזור לשאלה הראשונה שלי. אני מסכים איתך שמתוך הכרה שלך, שהרגשתי שהענין
מוכן, והסימנים המתריאים מעידים שהענין מוכן, ואתה הרגשת כך, ולמעשה הם
מתאמתים אחד-אחד, ואתה מפרט אותם, ואני יכול להבין שב-3 לחודש אתה מציג
את הערכת מסכ"ל ואת ההערכה שלך, כשקולות, אך אתה בכל זאת שם סימן שאלה.
אתה גומר את ההערכה שלך עם סימן שאלה גדול, שאלה, אלה ואלה לא מסתדרים עם
תרגיל. זה בעל משקל רב. בכל זאת בפתיחה של המסמך, אתה הרבה יותר החלטי, אתה
לא נותן את המסמך שתי האפשרויות האלה. האם נראה לך שזה עומד מבחינת מבנה
המסמך, לא מבחינת דרך המחשבה שלך, שבה אני מסכים איתך מאה אחוז, שתיית עם
זו, - שמבחינת הגיונות זה לא בסדר? אתה אומר: כן, יכולה להיות אפשרות
כזו ואפשרות כזו. אני מתכוון למכנה.

סרן ס.בנימין:

אני מבין את השאלה. זו נקודה שאלפמ יהושע נבו התרכז עליה,
ולכן הדגשתי לפני כן שהמסמך הזה נועד לשכנע את גדליה בשיטתיות
מדוע זה לא תרגיל. אטרתי שההערכה שלי היא שזה מלחמה במסווה תרגיל, ואחר-כך
הידיעות
הבאתי את כל הסימנים/מהמקורות, ואחר-כך כתבתי פסקה: אם נבנת - זו היתה המשמעות
שלה - אם אתה רוצה לשייך את זה לתרגיל, אז בוא תסביר לי את זה, את זה ואת זה.
יכול להיות שמבחינת מבנה המסמך זה לא היה בסדר, יכול להיות שאני לא בניתי
את המסמך טוב, אך זו היתה המשמעות של המסמך והמגמה בחוץ המסמך.

ידין:

מה שהתכוונתי אליו זה דבר אחר. מכנה המסמך הוא הגיוני.
נעזוב רגע את הפתיחה ואת הסיכום - מבנה המסמך הוא מאד הגיוני,
אני לא הולך לחלק צירונים, אני לא קצין מודיעין, אך אני מבין את ההגיון שבו.

.15.

ת.כ.

ועדת החקירה-9.5.74

ישיבה ק"ט - אחה"צ
ידין

אחה מביא את כל המקורות של הצומת בצורה ברורה, ואחה נותן שתי אפשרויות וגומר למעשה בסימן שאלה גדול, ואני מסכים איתך שזה יותר מסימן שאלה וכו' וכו'. אך יכול להיות שתוך כדי כך שמכינים את המסמך, אחה עובר על-כך ב-3 לחודש ובערך שבין ה-2 ל-3, וכתבת כבר מסמך אחד לפני כן בראשון לחודש, וזה הרבה יותר חמור מהוא. אך העובדות נשארות קונסטנטיות: העבודה קידמו פה דוויזיה כזו, העבירו ציוד, אבל כמה שהזמן עובר ומגיעות ידיעות נוספות, אז המסקנה המחבסת על העובדות האלה יכולה לגדול. אחר-כך אגיע לשאלה ששאלו אותך ולא היתה לך תשובה עליה. כאשר אתה כתבת - כתבת, והיה לך אולי אפילו הקדמה, אך כאשר גמרת לכתוב זאת, ראיתה שההקדמה הקודמת שכתבת, היתה יותר מדי חלשה לאור החומר שכתבת, ואז תוך כדי כתיבת החומר או בשלב יותר מאוחר קצת, אבל לפני שהגשת, לפני המלחמה בכל אופן, - לקחת את העמוד הראשון שהוא למעשה קודם הכיל... (היית זהיר כדי שתוכל למכור את המסמך הזה), ואמרת: רגע אחד, החומר שכתבתי פה הוא מספיק, כדי שאכתוב עכשיו עמוד חדש (אני רק בהתחלה), שלמעשה כל העסק הזה מביא למלחמה. אני פשוט מנסה להבין, מדוע יש סתירה לכאורה, בין המבנה בפנים לעמוד הראשון. יכול להיות דבר כזה? אחה זוכר סתירות כאלה? איך עבדת בכלל?

סרן ס. בנימין: טיפסא כותבים כמה פעמים עד שזה מתגבש, טיפסא אתה חתמת בזה ומעתיק. טיפסא אתה כותב על צבעי דפים שונים. לא קיימת אפשרות שהגשתי לדוד גדליה במסמך המקורי עמוד ראשון אחר. רבותי, בנקודה זו אני רוצה להדגיש, אני מוכן להחקר---

י. ידין: לא אמרתי את זה. עוד לא הגעתי לסענות, אני מנסה להבין אפשרות אחרת. לא אמרתי שהגשתי לגדליה עמוד אחר ואחר כך החלפת. יש פה עמוד יותר קצר, ואחה אומר שהיה גם צבע אחר. אחה מודה. אני תתשב כך: התחלת בין ה-2 ל-3, לכתוב את המסמך /213/ כתבת את המסמך עם עמוד אחר בהתחלה, ואז הוא הלך באופן

6168

20.16.

ת.כ.

ועדת החקירה-9.5.74

ישיבה ק"ט - אחה"צ

י.ידין

העק : ס.בנימין

הגיוני. אבל לפני שהגשת אותו לגדליה, כאשר גמרת את הסיוטא הסופית, קראת את המסמך ושכנעת את עצמך או הרגשת שאתה לא די מדגיש את הנקודה, ולקחת את העמוד הראשון בו אתה מציג את שתי האפשרויות כמו בסוף, וכתבת אותו מחדש, וחשבת שלמעשה התומר שבא אחר-כך די מספיק, כדי להצדיק את העמוד הזה, ואת זה אתה נותן לגדליה. האם יכול להיות דבר כזה, שאתה עצמך החלפת את העמוד הראשון לפני שהגשת אותו לגדליה? למה הוא יותר קצר? למה הוא בצבע אחר? האם יכול להיות שאתה עצמך החלפת אותו לפני שנתת אותו לגדליה?

סרן ס.בנימין: לפני שהעברתי אותו לגדליה לא יכול להיות.

י.ידין: לא יכול להיות?

סרן ס.בנימין: לא יכול להיות, אך לבטים היו לי, בכך אין שום ספק.

לנדוי: יכול להיות שאת העמוד הראשון אתה כתבת לפני יתר העמודים?

3 שקודם כל פרסת את כל העמודים, אחר-כך עשית מין סיכום, ושמת

אותו על העמודים האלה. האם אתה מבין את השאלה?

סרן ס.בנימין: אתה מוכן לחזור בבקשה.

(המשך רשמה א.ב.ג.)

לפני כן רשמה תכ

ישיבה ק"ט - 9.5.74
הער ס. בנימין

א.כ.

האם זה יכול להיות שקודם כתבת את כל הפירוט של הידיעות, לנדוי:

ואת העמוד הראשון שמכיל מעין סיכום - את זה כתבת בסוף?

בהחלט. את הכללי כותבים תמיד בסוף. ס. בנימין:

בסוף? אבל המבנה אינו הגיוני. אינני יודע איך לימדו אותך לנדוי:

בתור קצין מודיעין. אבל הסיכום בדרך כלל בא בסוף.

יכול להיות שהיתה לי טעות שלא כתבתי את הערכה בסוף, ס. בנימין:

בסיכום ההערכה, כרי - - -

אבל האם זה אפשרי שכתבת את העמוד הראשון בסוף? לנדוי:

אח העוד הראשון בכל מקרה כתבתי בסוף. ס. בנימין:

כן? לנדוי:

בכל מקרה כתבתי בסוף. ס. בנימין:

מפני שהוא סיכום? לנדוי:

כן, בהחלט. ס. בנימין:

אבל זאת בדיוק השאלה שאני רוצה לשאול אותך. העמיד השני ירין:

מתחיל בסעיף 4. איך יכולת לדעת, אם את העמוד הראשון כתבת

בסוף, שעמוד 2 יתחיל בסעיף 4?

כי את הספרור אחת עושה אחרי שאחה כותב את העמוד הראשון. ס. בנימין:

את הספרור אתה עושה בסוף - בסוף. אתה כותב סעיפים.

זה הרי לא המסמך הראשון. המסמך הראשון על אותם נחונים נכתב נבנצל:

למעשה יומיים מקודם. דהיינו, כל הענין היה כבר פעם מוסבר,

כך שלא צריך היה לחכות בכתיבת העמוד הראשון, מפני שכבר ידעת למה אתה מגיע.

עכשיו אתה אומר שאת העמוד הראשון כתבת בסוף. לא היה צורך. הכל היה כבר ידוע,

זאת היתה רק עריכה מחדש של חומר שכבר היה ידוע.

לא, זה חומר אחר לגמרי.

ידין:

אבל העובדות היו ידועות, המסקנות היו ידועות.

נכנסל:

אבל הם לא כתובות במסמך של ה-1.

ידין:

של הראשון כתוב אחרת.

ס. בנימין:

הוא כללי יותר.

ידין:

כתוב: הערכה של אמן, הערכה שלנו, ו-ג: אי-אפשר להעריך
הורעות(?)

ס. בנימין:

סבירות של אחת/אחראים אבל לא ניתן להתעלם מאפשרות - -

סליחה רגע. אני בכל זאת רוצה לחזור להבין את הדבר הזה.

ידין:

אתה אומר לי עכשיו שאת העמוד הראשון כתבת בסוף, ואת הספרור

נחת אחרי שהכל נכתב. אני לא כותב כך, אבל אני מבין שבהחלט אפשר לכתוב כך, זה

מתקבל על הדעת. כי בעצם העמוד השני מתחיל בידיעות, וזאת יחידה אורגנית: אתה

נותן את הידיעות, אתה נותן זה, ובסוף אתה נותן את הכותרת המסכמת.

זה הגיוני.

לנדוי:

אני לא אומר שלא. אני מנסה לחשוב (אגיע לכך אח"כ, כשאשאל

ידין:

אותך קונקרטיה על הבעיה הזאת): האם יכול להיות שאת העמוד

לפני

הראשון, לא/א שהגשת לגדליה, בסוף, אחרי שכתבת את המסמך, סבת אותו פעמיים, התחבטת

איך לכתוב את העמוד הראשון הזה, שהוא העוד המכריע; פעם כתבת אותו בצורה אולי

קצת יותר תלשה, עם שתי האפשרויות, ואח"כ כתבת טיוטה סופית, שזאת הטיוטה שמובאה

פה, ואותה הדגשת. האם יכול להיות תהליך כזה, או לא?

מבחינה תיאורטית יכול להיות.

ס. בנימין:

מעשיה, אם זה היה כך.

ידין:

תן לי רק להיזכר. תיאורטית יכולה להיות אפשרות כזאת, כי

ס. בנימין:

יכול להיות שאתה מתלבט על הנדב, /דשם אותו בצד, כי ^{כותב אותו} ~~אתה~~ מכיר

הרבה אצאא פעמים שעשיתי את זה, ובסוף אתה כותב את הדף האחרון שמוצא תן בעינין

הכי הרבה, ואחרי מניש. לגבי הדבר הקונקרטי הזה אינני זוכר אם העליתי את זה על

ישיבה ק"ט - 9.5.74
העד ס. בנימין

א.ב.

6171

ס. בנימין:

גייר, אם העליתי על גייר דבר יותר חלש. אינני זוכר. תיאורטית יכולה להיות אפשרות כזאת.

יריין: ~~אני לא יודע על הצבעים~~ כי אני מנסה להבין. על דבר אחד הרי אין לי כוח.

אני לא יודע על הצבעים, אם קיבלת. אתה בעצמך אומר שיכול להיות שזה היה על גייר לבן. למה הגייר הראשון יותר קצר. הכל ארוך, וזה יותר קצר

ס. בנימין: מי שמכיר את חוליית מערך פיקוד דרום, ואת שולחנו של קצין

המערך - רואה ערימות של דפמים. ומי שמכיר את שולחנו של

קצין המערך רואה פה צנצנת עם עטים. כשאתה כותב, אין לך זמן להחפס עם איזה דף

לכתוב ועם איזה צבא לכתוב. אתה לוקח דף, וכותב אותו. פשוטו כמשמעו. אז יכול

להיות שהדף הראשון יהיה לבן, והאחרים צהוב ירוק וורוד. יכול להיות שהדף הראשון

יותר קצר, כי יש גם דפים אחרים שהם יותר קצרים, וגזורים וחתוכים וכל היתר.

אבל זאת לא סיבה לבוא ולהאשים - - -

יריין: לא. אני רוצה שתבין, אני אינני מתייחס בכלל לעדויות הללו.

אינני אומר לך שאני לא מאמין לך כרגע. אני כרגע רוצה לשאול

אותך שאלות שלכאורה, לא למעשה, כאילו מעוררות אצלי תמיהה כשאני מסתכל במסמך

הזה. אתה מסביר לי, ואתה אומר לי. שאלתי אותך שאלה ראשונה שאני רואה לכאורה

סחירה בין החד-משמעיות של העמוד הראשון ובין ההצגה עדיין של שני הסעיפים, פס"ו

לכאורה על שני הסעיפים בעצם המסמך. אז אתה מנסה להסביר לי את זה, איך זה קורה

דבר כזה. שאלה שניה שאני אומר: אני רואה לכאורה שהעמוד הראשון יותר קצר; אני

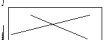
לא רואה את הצבעים פה, וכו' וכו'. אז אתה אומר: השולחן של קצין המערך ~~אאאאאאאא~~

הוא כזה שלוקחים את כל העמודים, וכו' וכו'. אני פשוט רוצה להבין את הטיעון

האלה שכתבת. כי הרי אתה מבין בעצמך, אז הבנת, כל אחד מבין, כל קצין שכותב

במערך כזה, שבסופו של דבר העמוד הראשון/הוא המסקנה של כותב המסמך, יותר מכל

הניתוח. הניתוח בא רק בשביל לאשש את זה. אם אז את העמוד הראשון, אפילו כותבים

אותו בסוף - עליו מתחבטים בסופו של דבר יותר מכל. כי לפרט מה אומר ומה

אומר - זאת לא התחבטות, זאת עובדה. יש לך ידיעה, אתה מפתק אותה, מעתה ק

6172

אגאג
ידין:

אותה, מעתיק אותה. חילקד תחמושת - זה מחוך הנסיון שלך, זה צד מיד, זה בולט לעין, וזה לא גורם לך להתחבטויות. זה לא מסתדר עם תרגיל, לא מסתדר עם תרגיל - כל זה לא. איפה יכולה להיות ההחלבות שלך, זאת ההחלבות של קצין המודיעין בסופו של דבר? כשהוא צריך לעשות את ההערכה על המודיעין. שם עוד איכשהו גם כן עוד לא קשה לך בחוך המסמך. כי אתה אומר מצד אחד יש שתי הערכות; יש הערכה אתה שאומרת שזה תרגיל, ועל ההערכה השניה אתה נזחר, אתה לא רוצה לכתוב את זה ישר בעינייך נגד כל אמן, ואתה אומר: מצד שני לא מסתדר העסק עם הסימנים האלה. ער כאן אני יכול לתאר את עצמי יושב בחדר שלך, עם העפרונות והניירות, אני לא רואה ההחלטות נפשיות שיש לי, כי אני מציג פחות או יותר מבנה. איפה מגיע רגע האמת שלי כקצין מערך? זה כשאני צריך לכתוב את העמוד הראשון, שאני כותב אותו בסוף. שם אני כבר לא יכול "להתקרר" אם לומר כך. אני חייב לכתוב מה אני מעריך. אז אני יכול לתאר לעצמי שדווקא על העמוד הזה אני כותב כמה טיוטות. אני יכול לתאר. אני כותב פעם כמה זאח"ע נדמה לי שולי לא אמרתי את זה די ברור, אולי אמרתי את זה יותר אגאג ברור. אני זורק ניר אחד לוקח ניר שני. ואני שואל שאלה: אם זה היה כך? לא אם זה יכול להיות אגא; אם זה היה כך או לא? או אתה לא זוכר?

ס. בנימין: אינני זוכר. כי עבדנו הרבה מסמכים שם. אני לא זוכר אם

דווקא במסמך הזה היה כך. אני ממש לא זוכר.

היו"ר אגרנט: אבל האם אתה זוכר שאת העמוד הראשון כתבת בסוף?

ס. בנימין: כן, ללא ספק. אני זוכר שכתבתי אותו בסוף.

לסקוב: האם אתה זוכר אם בראשית השבוע פנה אליך ס/א גדליה וביקש

ממך שתגיש לו הערכה?

ס. בנימין: בראשית השבוע הוא אמר לי לקראת סיוור אלוף פיקוד דרום...

לסקוב: זה היה ב-2 לחודש?

ס. בנימין: אח"כ הסתבר לי שהסיוור שלהם היה ב-2 לחודש, והוא בא אלי

ב-2 לחודש בערב ואמר לי שב-3 לחודש הוא צריך לעשות סיוור

בפיקוד דרום.

ואז עבדת עד אחת כלילה בשכיל להגיש את הנספח השני?

לסקוב:

כן.

ס. בנימין:

האם הוא דיבר אתך על ניתוח של מערך, או דיבר אתך על אמצעים

לסקוב:

אפשרויות התרעה?

הוא דיבר אתי על סיכום מצב.

ס. בנימין:

דוח מצב? נושא ההתרעה זכו' לא על בדיון הזה?

לסקוב:

לא.

ס. בנימין:

האם באותו אמצע שבוע קיים ס/א גדליה דיון במחלקת מודיעין

לסקוב:

שבה נדונו נושאי מצב אצל האויב, כולל המסמכים שלך?

לא.

ס. בנימין:

לא היה שום דיון?

לסקוב:

לא.

ס. בנימין:

אתה זוכר שבוע לפני זה, בסוף ספטמבר, שהיה דיון שהתקיים?

לסקוב:

לא.

ס. בנימין:

זכור לך בכלל שהיה דיון שבו ס/א גדליה ריכז את אנשי המערך,

לסקוב:

את אנשי הסד"כ ואת אנשי השטח זכו' ומודיעין טכני בשכיל לעשות

הערכה או אצג ניתוח של מצב?

לא. אני פניתי אליך ביזמתי ב-1 באוקטובר וביקשתי לכנס את

ס. בנימין:

החוליית. כי הלכתי לחוליית שטח וראיתי את החידושים

בשטח; הלכתי לחוליית פענוח וראיתי את השינויים בפענוח.

מתי הגיע אליך הפענוח של חיל-האוויר, של הצילום שבוצע ב-4

לסקוב:

לודדש בצהריים?

ס. בנימין

כשראיחתי ב-4 להודש בליילה - דוא סוד לא היה בפיקוד, אם

אינני טועה, דעבדו עליו אצא בליל 5-6 לחודש.

לסקוב:

יש פענח שלכם, יש פסיוח של 339, יש כענח שחיל האויר

עושה כרי לאתר אח דנ.מ. מחי הגיע אליך פענח חיל האויר

של הנ.מ. מהצור השני? יש לך בין המסמכים שלך?

אני לא זוכר. לא.

ס. בנימין:

אתה זוכר אם הוא הגיע ב-5-6 לחודש?

לסקוב:

אני יכול להעריך מתי הוא הגיע לאור הרגלי עבודה של

ס. בנימין:

מחמץ-אויר, של 399.

לסקוב:

מחי ידעה על מספר סוללות ס.א.6 שנמצאות במערך?

זה ידעתי מחומץ חמס" לא מפענח של חיל אויר.

ס. בנימין:

אני סבר על פענח של חיל אויר לא אחמס.

לסקוב:

אצאא אינני זוכר כדיוק.

ס. בנימין:

י לרשותך המט"ח של המודיעין, של סיכום המודיעין, של

לסקוב:

הפיקוד של ה-5 בחודש?

לא. אין לי, אבל הגישו אותו לוועדת המשנה.

ס. בנימין:

אתה יכול לתאר לי עוד את דרך העבודה האישית שלך, כשאתה

לסקוב:

מחלבט ונושא, כשיש לך ויכוח עם אחד הפקודים שלך, כשיש

לך ויכוח וחילוקי דעות עם אש, נשיש לך ויכוח עם ס/א גוליה, או שהאלוף זורק לך

איזשהו מקל כגולגלים, ואתה עובד להגין מצע, הנמקה, סקירה, הערכת מצב מודיעינית

במצב מסויים. איך אתה עובד? אתה מכין לך קודם ראשי-פרקים ואח"כ מעבד פרק-פרק

אח"כ מחבר אותם? אתה מבקש שיגדירו לך את המטרה? אתה בעצמך מגדיר את המטרה? אתה

זורק מטרה אחת ולוקח מטרה שניה?

זאת הבעיה, שלא היו דפוסים עבודה לפיקוד דרום.

ס. בנימין:

איך אתה עברה עזוב אותי גם פיקוד דרום.

לסקוב:

אני עברה ככה היר לי חומר חמס, שריכזתי אותו לפי

ס. בנימין:

חתך נושאים בחור חיק, בכל החתך של הצבא המצרי, אם זה

הערכות, אם זה פעילות, אם זה מבצעים, זה כוח אדם, ציוד, חימוש וכן הלאה, ואם זה

התיעות, בריי שדזסכר לך החומר... (אתר מדבר על הדוח השבועי או הרגלי עבודה?)

הרגלי העבודה שלך. אתה צריך להכין הערכת מודיעין על

לסקוב:

מערך האויב, או להכין סקירה שבועית של דוח מצב.

אני מרכז את החומר בחיק.

ס. בנימין:

איך? לפי מה?

לסקוב:

כל חומר שמגיע. מגיע חומר בפרינסט - אני רואה את הנושא,

ס. בנימין:

ממדין אותו, עובר לתיק.

כשאתה ממדין אותו, מה פירושי?

לסקוב:

אני כותב עליו.

ס. בנימין:

מה אתה כותב עליו?

לסקוב:

"הערכות", או "פעילות".

ס. בנימין:

זאת אומרת, אתה מסווג אותו, לפי הסוג, נושאים.

לסקוב:

כן.

ס. בנימין:

מתי אתה בוסק מה קרה בפעם הקודמת? יש לך אפשרות לברוק

לסקוב:

מה קרה בפעם הקודמת? מה קרה במאי למשל? מה קרה באוגוסט?

יש תיק בפיקוד דרום, שנקרא "כחול-לבן" בזמנו, תיק או

ס. בנימין:

ריכוז חומר לכחול-לבן.

חומר מודיעיני?

לסקוב:

כז.

ס. בנימין:

חומר מבצעי?

לסקוב:

כן. היה חיק.

ס. בנימין:

איזה חומר?

לסקוב:

חומר פרינסר, חומר מודיעיני, ואם אינני טועה גם

ס. בנימין:

סיכומי מודיעין למבצע או פקודות אגמיות בנושא הזה.

למשל = חכנית ההתקפה של הצבא המצרי נמצאה אצלכם? איפה

לסקוב:

זה נמצא? חכנית שאמן הביא לכם?

חכנית ההתקפה שהגבשתי?

ס. בנימין:

לא. חכנית ההתקפה של המצרים, איך הם יתקפו.

לסקוב:

הערכנו דפ"א. אני מתלבט לענות לך, כי לא קיבלתי, אני

ס. בנימין:

לא קיבלתי מהמטכ"ל, איך - - -

אמן שלך לכם את חכנית ההתקפה של המצרים.

לסקוב:

אני לא ראיתי דבר כזה, לא ראיתי. אנתנו הערכנו את

ס. בנימין:

הדפא לבד. את דרכי הפעולה האפשריות של האויב לבד.

כמה זמן היה צריקה להימשך לפי האינפורמציה שהיתה בידך

לסקוב:

ההפגזה הארטילרית של המצרים בשביל לצלוח את החעלה?

ההערכה ודחה של חצי שעה עד שעה. ההערכה ודחה חצי-שעה

ס. בנימין:

עד שעה.

מודיעין לא היה לכם?

לסקוב:

לא.

ס. בנימין:

או שלא היה אצלך?

לסקוב:

לא היה אצלי. אצלי לא היה.

ס. בנימין:

(הפסקה)

טוב, חמשיך.

לסקוב:

ידין:

אני רוצה לחזור לבעיה, שאצלי מעורר בעיה, לא חמיהה
אלא בעיה. וזה, שאני מסכים שכותבים את זה בסוף, לא הבעיות

הטכניות מעניינות אותי, אלא שאני רואה לכאורה סתירה בין הסיכום שישנו
במסמך, ההערכה אצלך בסוף מתחילה ב"אירועים ובהתרחשויות שפורטו במסגרת התכונה
וכו', ... שאוחרתם בצבא המצרי, מביאים אותנו להערכה לפיה רוב האקטים הצבאיים
שהוזכרו התבצעו על רקע חבגיל תחריר". ואחר כך אתה אומר - "לעומת זה לא מסתדר
לנו הדבר". אבל אתה אומר "מביאים אותנו להערכה שזה על סמך תחריר. כשאני
קורא את אותם המלים בסעיפים 2 ו-3 כחוב: "תכונה זו בצד הידיעות ממקורות שונים
וטובים בדרך כלל, לפיה מתכננים המצרים לפתוח במתקפה כוללת נגד כוחותינו בסיני,
כיבוש שטח וניהול ומו"מ פוליטי לשטחים, הביאו אותנו לחוסר הערכה עד לקבלת
מידע לפיו הצבא המצרי עורך תמרונים נרחבים ורמי דרג. ידיעות אלה הביאו אותנו
להערכה לפיה הצבא המצרי במסווה תרגיל...". - אני לא מכין את ההגיון.

ס. בנימין:

אני בטוח שכשגדליה היה קורא את זה הוא היה מכין למה הכוונה.

ידין:

אבל היות ואני לא גדליה, תסביר לי את זה.

ס. בנימין:

על
כשאתה אומר/רקע תרגיל, אתה לא אומר שזה נעשה במסגרת תרגיל
וזאת, והעובדה היא שאני מקשר את זה למלחמה במסווה תרגיל.

ככה זה בדוקטרינה הסובייטית ויש לנו את הדוגמה של צ'כיה. כשהוא קורא את זה
הוא יודע שעל רקע תרגיל אין הכוונה שהעסק הזה הוא תרגיל וזהו. הוא מכין שרקע
תרגיל מתקשר במסווה תרגיל למבצעי מנע.

ידין:

כלומר, כשאתה כתבת בפנים שכל הידיעות האלה מביאות אותנו
להערכה שכל האקטים האלה מבוצעים על רקע תרגיל, - מה הקשר

בין העניין ההוא לעניין הזה?

ס. בנימין:

לעניין את של התרגיל?

ידין:

לא. שם אתה אומר שזה מביא אותנו להערכה שהכל נעשה לפי

תחריר. פה אתה אומר שזה מביא אותנו להערכה שבמסורה של חרגיל זה מבצעי מנע.

אז מה ההגיון?

יהושע פרלמן ואני היינו נעולים על נושא של מלחמה במסורה של חרגיל.

ס. בנימין:

זה בא לידי ביטוי פעם?

ידין:

בהחלט. היו שם מקרים; אמנם לא היתה לנו כל התמונה של היום

ס. בנימין:

של ניתוח ושל החראות יחד, אבל היו מקרים שהיו התראות יחד

ואז לא חשבנו שזה חרגיל, אלא אמרנו - אפשרות א' חרגיל, אפשרות ב' מלחמה,

לא ניתן להתעלם מריכוז הכוחות. זו היתה הדוקטרינה של יהושע פרלמן ויהושע שגיב

במסורה חרגיל. היינו נעולים על הנושא הזה, כי זה כתוב בדוקטרינה הסובייטית,

כתוב בספרים. כשאני כותב הערכה שממנה משתמע שהצבא המצרי מנצל את ריכוז הכוחות

במסורה חרגיל למעבר מצבעים ואחר-כך מונה את כל האירועים שמתרחשים אחר-כך

אני הוזר לנושא של השיטתיות ומנסה לשכנע אותו, את גדליה, למה זה לא תמיד כמו

שהוא חושב, כמו שאמ"ן חושב - אז אני מביא את הדברים האלה בצורה כזאת. כאן

אנא אולי יכולים לתקוף אותי על שהמסמך לא בנוי טוב. אבל זו היתה דרך העבודה.

כן. אני מבין.

ידין:

מתי אריה שפיצן ראה את המסמך, את המסמכים - פעם ראשונה?

היו"ר אגרנט:

עד כמה שאני יודע אריה שפיצן לא ראה אותם כשחשרתו מגדליה

ס. בנימין:

כי הוא חזר ביום המלחמה, אבל לא זכור לי מתי. אם חזר

לפני שתיים-עשרה וחצי, הוא יכול להגיד שראה אותם, אבל אם חזר אחרי שתיים-עשרה

וחצי, כבר לא היה לו זמן לראות אותם, כי בשעה שתיים פרצה המלחמה.

בי וס המלחמה אף הוא לא ראה אותם?

היו"ר אגרנט:

סביר מאוד להניח שהוא לא ראה אותם?

ס. בנימין:

לנדוי: הוא לא היה בשבועיים האחרונים.

ס. בימין: בשבועיים האחרונים דוא היה אצל אשתו. אבל אני מתאר

לעצמי שהיתה לו איזשהי תחושה, מה גם שממצע ספטמבר

העליתי ספקות. באמצע ספטמבר הוא עוד היה שם והעליתי ספקות.

ידין: כלומר, אתה חושב שהוא לא ראה את זה בשבת?

ס. בימין: אני בטמטט בטוח שהוא לא ראה את זה.

היו"ר אגרנט: מחי נודע לו בפעם הראשונה על המסמכים?

ס. בנימין: אני לא יודע. על המסמכים נודע אחרי שגדליה ירד לחפ"ק.

אני נשארתי עוד בפיקוד כחמישה-ששה ימים, כי פסחבר שגדליה

לא רצה שאני ארד, ואחר-כך הסתברו לי דברים שהוא מינה מישהו אחר כמפקד חוליה

בגלל היותי חולה, ויכול להיות שאריה שפיצן ראה אותם במגירה, כי מגירה נפתחת

ונסגרת וראה מה שיש שם. אני נתתי אותם לאריה שפיצן ב-27 באוקטובר, לפני

שעליתי לבה"ד 15, אחרי שסולקתי מהפיקוד על ידי אלוף גורודיש.

ידין: אז איפה הוא ראה אותם?

היו"ר אגרנט: רגע, אז הפקדת את המסמכים בידי מי?

ס. בנימין: בידי אריה שפיצן. ואז הלכתי וביקשתי אותו לשמור אותם.

ידין: אתה מניח שבשבת ברגע שנאת, אתה עוד הלכת לחר"פ שם להביא

אישור רפואי. זה גם כן לקח כנראה זמן; בחמישה לשתיים

פרצה כבר המלחמה, ואתה לא חושב שהראית את המסמך או דיברת עליו?

ס. בנימין: לא. בפירוש. אני בטוח שלא. אני בטוח שלא דיברתי עם אריה

שפיצן ולא התפארתי לפניו. אני רק לא יודע אם הוא ראה אותם א

או לא. את זה צריך לשאול אותו.

ידין: הוא אמר ~~לך~~ שכך.

הער: סרן ס. בנימין

כל הסבירות היא שלא. כי כשהוא חזר, אני לא זוכר מתי הוא

ס. בנימין:

זכר, אחרי שהמלחמה פרצה או לפני,

הוא אומר שאחרי.

ידין:

אז בטח שהוא לא ראה. באותו יום ודאי שלא.

ס. בנימין:

אני חוזר בכל זאת לשאלה הראשונה ששאלתי אותך, כי אני

ידין:

כששואלים אחי היום מה קרה לפני חודשיים, אינני זוכר.

לפני אלפיים שנה אתה כן זוכר... .

נבנצל:

זה כן. באותו יום בצהריים כשבאים ממחלה והולכים ישר לפיקוד

ידין:

ויש מתח, ואחרי מתח עם גדליה ומתחילה המלחמה ויש ידיעה שבער

תתחיל מלחמה ויש X והכל כמרקחה, אפשר לא לזכור דברים.

אני חוזר לשאלה ששאלתי אותך - האם יכול להיות שבאותה שבת בצהריים כשאתה ניטח

להשפיע על גדליה בכל זאת להוציא מסמך דומה לזה או המסמך הזה, לא תיזכר אז

עדיין לפני שהפקדת את זה, את העמוד הראשון, כדי שזה באמת יתאים יותר למצב של

שבת בצהריים?

בפירוש לא. בפירוש. אני יודגיש שלא כחבתי בשבת שום דבר,

ס. בנימין:

חוץ מאותו שינוי שהראיתי לכם.

כשאתה הפקדת אותם בידי שפיצן, איפה הוא שם אותם?

הי"ר אגרנט:

עד כמה שאני יודע הוא מצמר אני אשמור עליהם היטב, ואים

ס. בנימין:

אותם בתיקיהם, אני לא יודע איפה הוא שם אותם.

אתה לא יודעת?

הי"ר אגרנט:

לא.

ס. בנימין:

מסרת את זה לו בייש? אז הוא כבר בטח ראה את זה, אולי הוא גם קו

ידין:

את זה.

אולי.

ס. בנימין:

הוא לא קרא את זה בנוכחותך?

ידין:

נחתי לו ואמרתי לו לשמור. יכול להיות שאחר-כך הוא קרא.

ס. בנימין:

אמרת לו איזה מסמכים הם אלה?

ידין:

כן. אמרתי לו שמור לי את המסמכים האלה, אלה המסמכים שהגשתי לגדליה.

ס. בנימין:

עד אז כבר צילמת את המסמכים?

הי"ר אגרנט:

לא. אחרי שחזור נוסף בפיקוד הסתבר שצילמתי את המסמכים אחד-כ צילמתי אותם לקראת אמצע נובמבר, אם אינני טועה.

ס. בנימין:

אתה בעצמך צילמת אותם?

הי"ר אגרנט:

לא. לא הייתי בטוח, והתברר שזה סנדי המש"ק. אחרי שיצאתי מהפגישה עם אל"מ נבו הלכתי לפיקוד כדי לשחזר את הדברים,

ס. בנימין:

להעמיד אותם על דיוקם.

מי צילם אותם?

הי"ר ארנט:

סנדי, המש"ק של בחוליית המערך בפיקוד.

ס. בנימין:

מתי?

הי"ר אגרנט:

לקראת אמצע נובמבר. הוא הזכיר לי שזה היה בחופשה הראשונה שעליתי מאוגדתו של אריק שרון. לאריק ירדתי בסביבות ה-30

ס. בנימין:

לאוקטובר, והחופשה הראשונה הייתה לאחר תקופה די ממושכת, אני משער שהיה לקראת אמצע נובמבר.

לשם מה צילמת אותם באמצע נובמבר?

לנדוי:

צילמתי אותם לכל מקרה שאני אצטרך להפיץ. היה לי מרבץ על

ס. בנימין:

המצפון בכל הנושא הזה, ורציתי שזה ייצא לאור. היתה מלחמה,

היתה מכה קשה למדינת ישראל, לדעתי אפשר היה למנוע אותה, וזה רבץ לי על המצפון

ורציתי להוציא את זה לאור.

- נכנצל:
רבץ לך על המצפון מה שאתה עשית או לא עשית, או מה שאחרים עשו או לא עשו?
- ס. בנימין:
אחרי המלחמה חשבתי שאולי הייתי צריך לצעוק יותר, אולי הייתי צריך ללכת לדרגים יותר גבוהים. זו בעיה אחת של מרבץ על המצפון. בעיה שניה שלא ציינת = החייחסן להערכה כזו ולא הביאו אותה לעימות עם הערכות אחרות ולא דנו אתה, כדי לנסות למנוע את המכה.
- הי"ר אגרנט:
מתי פנית ליבור בענין המסמכים?
- ס. בנימין:
יבור עלה מאוגדתו של אריק שרון בסוף אוקטובר. אתם נוגעים כאן בנושא של השמדת המסמכים, אני מביין?
- הי"ר אגרנט:
קודם כל תענה על השאלות כפי שמציגים אותן. שאלתי אותך שאלה מתי פנית ליבור בענין המסמכים.
- ס. בנימין:
בסוף נובמבר.
- הי"ר אגרנט:
מה ביקשת ממנו?
- ס. בנימין:
סליחה, בעת הצילום, אי רוצה לציין, כשסנדי צילם את המסמכים, שלחתי עותק אחד לחת-אלוף לידור, עוזר ראש אמ"ן למחקר.
- לנדוי:
הוא לא עוזר ראש אמ"ן למחקר.
- ס. בנימין:
לחמ"ס. ושני העותקים האחרים נתתי למשמרת לנועם יבור. כלומר, עותקים מצולמים נתתי לנועם יבור ואת האורגינל נתתי לאריה שפ
- הי"ר אגרנט:
עותקים מצולמים נתתי למי?
- ס. בנימין:
לנועם יבור. כי באותה הזדמנות נתתי לשפיצן.
- הי"ר אגרנט:
נתתי עותקים מצולמים לו?
- ס. בנימין:
כן. לנועם יבור נתתי עותקים מצולמים. את האורגינל לאריה שפיצ
- ידין:
זה לפני השמדה או אחרי?
- ס. בנימין:
אחרי.

כלומר הוא ידע כבר שיש חצולומים?

ידין:

אריה שפיצן? היתה לי מגמה שלא יידע, אבל אתר-כך הסתבר
לי שזה לא הלך כך.

ס. בנימין:

אם היתה לך מגמה שלא יידע, אז איך נתת לו את זה במו ידיך?

ידין:

לא את המצולמים. אלא את האורגניל.

ס. בנימין:

אתה אומר שנתת לו שני העתקים מצולמים.

ידין:

לנועם יבור.

ס. בנימין:

כן, לנועם יבור. האם פירוש הדבר שכאשר אתה ביקשת מנועם יבור
לשרוף, הוא כבר ידע שיש לך חצולומים?

ידין:

כן.

ס. בנימין:

מתוך מה הוא ידע?

ידין:

כי זה ניתח לו למשמט.

ס. בנימין:

לא מתוך זה שאמרת לו?

ידין:

לא. זה ניתח לו למשמרת לפני כן.

ס. בנימין:

אחרי כן במ.

לפני כן רשמה או
במ

6185

41
- 51 -

ועדת החקירה - 9.5.74
ישיבה ק"ט - אחה"צ

הער: סרן סימן טוב בנימין

ידין: זה עומד בסתירה.

נבנצל: מתי קיבלת אותם חזרה?

בנימין: ניזכר פה לפי השיחזור.

ידין: אם יבור אומר שכאשר אתה ביקשת ממנו לשרוף הוא אמר לך "תסלח

לי, אם אני אשרוף את זה, אז לא תהיה לך עדות בשביל הענין

שאתה רוצה" אז הוא אומר שאמרת לו "אל תדאג, ישלי תצלום". עכשיו אתה אומר שכבר

לפני זה נתת בידין של יבור את התצלומים, אז יש פה סתירה.

בנימין: אני לא מבין את הסתירה.

ידין: אתה אומר שנחת ליבור תצלומים, לפני השריפה. (בנימין: כן)

מזה יבור צריך היה לדעת שיש תצלומים. יבור בעדות שלו אומר

- ואינני אומר כרגע אם היא נכונה או לא, אני אומר מה שהוא אומר - שכאשר אתה

ביקשת ממנו לשרוף הוא אמר לך "אם תשרוף - הרי אתה מאבד את המיסמך שבעזרתו חוכל

להוכיח את צדקתך או מה שאתה רוצה להוכיח". על זה אמרת לו, לדבריו "יש לי תצלום".

(בנימין: כן) אתה לא רואה בזה סתירה? אם נתת לא תצלומים מקודם למה להגיד לו

"ישלי תצלום".

בנימין: מנועם בכלל לא משתני בנושא הזה....

ידין: לא, סלח לי רגע, אני רוצה שקודם כל תקשיב אם אתה מבין את

השאלה שלי. נועם אומר שכאשר אתה ביקשת ממנו לשרוף הוא ידע

שיש תצלום והוא שאל אותך "אם תשרוף אתה מאבד את העדות". על זה הוא אומר שאתה

אמרת לו "יש לי תצלום". אחה אומר עכשיו שאת התצלומים נתת לנועם יבור עוד מקודם,

אז הוא צריך היה לדעת שיש תצלום, אתה לא היית צריך להגיד לו שיש תצלום.

בנימין: בהחלט.

ידין: אז מה האמת?

בנימין: האמת היא שהוא ידע על התצלומים.

6186

42
- 52 -

ועדת החקירה - 9.5.74
ישיבה ק"ט - אחה"צ

במ .

הערד: סרן סימן טוב בנימין

ידין: אז כשביקשת ממנו לשרוף הוא לא שאל אותך למה אתה שורף.

בנימין: לא.

ידין: אז לא אמרת לו שיש לך תצלום.

בנימין: אז הוא ידע שיש לי תצלום.

לנדוי: אז איך אמרת "הלא השארתי בידיך תצלום"? באיזה צורה?

בנימין: היה תצלום אחד אצלי באוגדתו של אריק שרון, והיה אחד אצל גוענ

לנדוי: אז איך התנהלה השיחה? זה כל מה שאמנו רוצים לדעת ברגע זה.

כשהוא אמר לך "אל תשמיד את ההוכחה הטובה ביותר" אז אתה

אמרת "מה אתה רוצה, הלא יש לך תצלום מהמיסמך הזה"? בצורה כזאת?

בנימין: כן, בהחלט.

ידין: אתה באמת בעדות שלך אומר שביקשת מנועם יכור להשמיד את

המקור ואת התצלומים להסתיר במקום שפיצן לא ידע, זאת אומרת,

שהתצלומים היו אצלו, או שאתה לא רצית שפיצן ידע מזה.

בנימין: כן, לא רציתי, כי ידעתי שאם גדליה.... למה כל העסק הזה

הנושא

צץ אצלי? - וזו אולי הנקודה החלשה בכל אגף הזה, הקדשתי

לזה מעט מחשבה, יכול להינתן שלף הייתי מקדיש לזה קצת יותר הייתי מגיע למסקנות

אחרות. ידעתי שאם גדליה אכן יחפש את המיסמכים הוא יפנה לאריה שפיצן ובטחתי

מידיעתך

בנועם שהנא ישמור על התצלומים שצאאאאא של אריה שפיצן, וכשגדליה היה בא לבקש

את המיסמכים האלה מאריה שפיצן - אריה שפיצן היה אומר לא שזה נשרף, ואז הוא

לא היה ממשיך להתחקות אחר עקבות המצולמים כדי לקחת לי גם את המצולמים, כי רציתי

שישאר לי משהו בידיים. אני לא ידעתי באותו רגע שיש עותק אצל עידן. יכולים

לשאול אותי "למה לא השבת, איה לך כבר עותק אצל עידן?" לא חשבת.

היו"ר אגרנט: אתה מיכור קיבלת חזרה את התצלום?

1

6187 43
- 50 -

ועדת החקירה - 9.5.74
ישיבה ק"ט - אה"צ

במ

הערד: סרן סימן טוב בנימין

בנימין: לא מיכור, אלא ביקשתי מסנדי שיקח את התצלום ויתן אותו לאשתי

היו"ר אגרנט: מתי?

בנימין: כי אז בדיוק צץ העניין של ועדת המשנה, שהם קראו לי, אז

רציתי שיהיה לי עוד עותק.

היו"ר אגרנט: מתי זה היה?

בנימין: זה היה בתחילת דצמבר.

היו"ר אגרנט: ואז הוא החזיר את התצלום?

בנימין: אז סנדי לקח את התצלום היחיד שהיה בפיקוד זמסר לאשתי.

ידין: יחיד או שניים?

בנימין: יחיד, כי אחד הורדתי לאוגדתו ונתתי לעידו.

נבנצל: בכל זאת זה לא הגיוני מה שאתה אומר. מה היה לך לחשוש? -

שגדליה יקבל את המקור ואה"כ זה ילך לאיבוד אצלו, הוא

יחביא את זה, ואז אין לך עם מה להופיע.

בנימין: רבותי, לא חשכתי על זה, הייתי בתנאי לחץ, תפסתי אמוק,

שמעתי שגדליה מחפש את המיסמכים, אז הלכתי וביקשתי להשמידם.

נבנצל: מה היה לך להסתיר במיסמכים האלה?

בנימין: רציתי להסתיר את הקו של גדליה. כי מה היה קורה? - אם

הוא היה לוקח את המיסמך זה עלול היה להפליל אותו, יחד עם

זאת להתחקות אחרי המצולמים ולהזמיד אותם, לא הקדשתי לדבר הזה מספיק מחשבה,

מה אני יכול לעשות.

נבנצל: אבל יכור אמר לך "מה אתה משמיד אותם?". כי מזה שאתה משמיד

אותם הם פחות קיימים מאשר כשמשאירים אותם, וזה ההיפך

ממה שאתה רצית, חששת שהם כבר לא יהיו, ואז אומר לך יכור "אם ישמידו אותם אז

העד: סרן סימן טוב בנימין

זה כבר לא יהיה", אז אתה אומר "אל תדאג יש לי צילומים", אז היו לך צילומים -
מה היה לך כל כך לחשוש?

בנימין: אם היה בא גדליה ומבקש את הצילומים הייתי מוסר לו, כפי לא
יכולתי להתנגד לו.

זבנצל: ע"י זה שמשמידים זה לא נשמר יותר טוב.

בנימין: זאת הנקודה הכי כואבת (?) בכל הסיפור הזה. אני אומר לכם
ככנות: אני מוכן ללכת למכונת אמת, אני מוכן להחקר ע"י תוקרים
וכל מה שאם רוצים כדי להוכיח את צדקתי.

זבנצל: אם אתה היית אומר שהיה במיסמכים משהו שלא רצית שגדליה
יראה - אינני יודע אם זה לגיטימי או לא, אבל זה הגיוני שאתה
משמיד אותם, אם אתה רק דואג שהמיסמכים יהיו לך - אז הדרך הפחות טובה היא להשמיד
אותם.

בנימין: נכון, לא חשבתי על זה.

זבנצל: עד כדי כך?

לנדוי: מפני שיבור אומר, שזה לא היה כך שלא היה זמן לחשוב, אתה
גיהלת אתו שהי שיחות טלפון ואם אינני טועה עברו שבועיים
בין השתיים. הוא אומר שביחה הראשונה הוא שיכנע אותך שזה לא טוב לשרוף...

היו"ר אגרנט: זה נכון?

בנימין: הוא אמר "לא כדאי לך לשרוף", ואז האשמה הזדמנות אמרתי לו
"תשרוף אותם".

לנדוי: הגירסה שלו שונה - שאתה אז השתתפת וכעבור זמן מה צלצלת
אלי ואמרת לו "אני חשבתי על זה ופה - תשרוף אותם".

בנימין: כדאי אולי לכדוק מה הוא תכנן עם ~~אבנר אבנרי~~.

לנדוי: כמלים אחרות אתה זוכר יפה שהיתה שיחה איתו בלבד.

העד: סרן סימן טוב בנימין

בנימין: אחת בלבד, ואז ביקשתי ממנו שישרוף את המיסמכים.

ידין: מה זה שייך לאורי אבנרי? אני לא מבין.

בנימין: גועס יבור הוא קולב משפחה של אורי אבנרי

היו"ר אגרנט: אל חכמים דברים שלא שייכים במישרין לענין, רק תענה על השאלו
ובלי סברות.

אם היו לך תצלומים - מה חששת אם גדליה יקבל את האורגינלים?

בנימין: ברגע שיקבל את האורגינלים וידע שיש מצולמים - הוא ימשיך

להתחקות גם אחרי המצולמים וגם אחרי האורגינל, ואז הייתי

נשאר בלי הוכחה, ורציתי להוציא את זה לאור, בפרוש - רציתי להוציא את זה החוצה.

ידין: אז עוד לא שלחת לתת-אלוף עידו?

בנימין: שלחתי כבר, אבל לא חשבתי.....

ידין: לא זכרת את זה?

בנימין: אני פשוט לא חשבתי על זה, הקדמתי ואמרתי, שאני לא חשבתי

על זה, רבותי, אל תתפסו אותי בנקודה הזאת, אני גם לא רוצה

לחפש מניע למעשה הזה, כי לא חשבתי על זה, וזו האמת.

בנצול: בכל זאת. אני הבנתי את יבור כך, שנשיחת הרשונה הוא אמר

לך "לא כדאי להשמיד אותם, אח"כ לא יהיו לך כברץ והבנתי

ממנו שאתה אמרת לו "אני רוצה לחשוב על זה". (בנימין: לא, בפרוש) והיחה

לכם שיחה שניה ואתה אמרת לו "הגעתי למסקנה שבכל זאת צריך להשמיד אותם, ואל

תדבר על כך עם שפיצן".

בנימין: לא, זה היה באותה שיחה. אמרתי לו "השמיד אותם, ותסתיר

מידעת שפיץ את הנושא של המצולמים".

בנצול: דבר כל כך הגיוני, שבכדי שהמיסמכים יישמרו יותר טוב - לתת

העדי. סרן סימן טוב בנימין

הוראה או בקשה להשמיר אותם - זה איננו על הרמה האינסטלקטואלית שלך, אפילו אם יעירו אותך באמצע הלילה, בודאי שלא לאור היום.

בנימין: זו הנקודה שנשארת ללא תשובה מצדי, ניסיתי להסביר, ואני

יודע את זה. לכן כשהיתה החקירה של הועדה לא פניתי בענין

הזה מיוזמתי, כי ידעתי שאני מכניס ראש בריא למיטה תולה, אחרי שהשמדתי את האורגניזמים ידעתי שאני אצטרך לבוא ולהסביר וידעתי שיקומו מקטרגים לה פוך עלי את המחדל, היסטתי. וזה לקח לי חודש שלם לחשוב אם להגיש את המיסמך או לא. עד שועדת המשנה פנתה אלי ביוזמתה בעקבות שיחתה עם קצין מודיעין, קודמי, סרן ראובן שמעיה, ושאלו אותי מה יש לי להגיד והרגשתי שלא גדליה שרף את המיסמכים אלא אני בגלל חוסר משה שלי, ביקשתי מיבור שישרוף.

ידין: כשביקשת ממנו לשרוף את המיסמך, כקצין מערך ב"דבלה" הייתי

יכול להכנס בעצמך לחדר המערך ולקחת את זה?

בנימין: הייתי יכול, אבל הייתי באוגדתו של אריק שרון, והייתה לי

שיחה טלפונית.

ידין: טוב, מה זה כער, יכולת לבוא למחרת ולקחת את זה.

בנימין: היה כאן ענין של שמועה, שגדליה מחפש את המיסמכים, שמועה

עקשנית, ואח"כ סלצ'בסקי מתקשר אתי בסלפון שלא כדאי לי

לגשת לוועדת אגרנט, כי הוא ראה את המיסמך אבל עידן והוא ראה שהמחיקה של גדליה

היא לא המחיקה שיש ביתר המיסמך, ואז הענין יכול להסתבך. אז מצד אחד שמועות

שגדליה מחפש מיסמכים, מצד שני קלצ'בסקי עם הלחץ שלו לא להעלות את הענין לוועדת
מה אני אעשה

אגרנט - למחפש אחרים? ולא חשבת, תפסתי אמוק ועשיתי את זה. ואם יכולים

לאמת את זה ע"י מכונת אמת או אני לא יודע מה.

היו"ר אגרנט: מה אמרת ליבוך כסיבה לבקשתך לשרוף את המיסמכים.

בנימין: אני לא רוצה שגדליה יפעיל את הלחצים על אריה על מנת לקבל

ממנו את האורגניזל.

6191

47-50

~~57-60~~

ועדת החקירה - 9.5.74
ישיבה ק"ט - אח"צ

במ

הערך: סרן סימן טוב בנימין

ואז, אם גדליה ימצא את האורגינל? נכנצל:

הוא ימשיך להתחקות אחרי המצולמים. בנימין:

אתה אמרת ליבנר שמפעילים להצים. היו"ר אגרנט:

אמרת שאינני רוצה שיפעילו לחץ על אריה שיתן את האורגינל, בנימין:

וידעתי שבגדליה יכול להפעיל להצים על אריה שפיצן.

הגירסה נגדך, שמשמעת, היא שאתה נתת הוראה לשרוף את המסמך לנדוי:

מפני שהחלפת את העמוד הראשון, ואתה חששת שיתגלה פה איזה

מעשה שדומה לזיוף. מה תשובתך?

אח"כ רשמה אב

6192

ס. בנימין: אין אמת בדבר. אני מוכן לעמוד לכל חקירה בנושא זה, אם זה באמצעים טכניים, אם באמצעות חוקרים פליליים, אם באמצעות מכונת אמת, ואם באמצעות גרפולוגים. בבקשה. זה מה שיש לי להגיד בנושא זה.

לנדוי: אומרים שהמחיקה בעמוד הראשון הייתה בעפרון כחול.

זה יכול להיות?

ס. בנימין: יכול להיות. לא עשיתי מעקב אחרי המחיקות, הצבע

וצורת המחיקות של דוד גדליה. נכון שהמחיקה השיגרתי היא באדום. יכול בהחלט מצב, מפני שהוא פדנט לכחוב באדום ויש לו סוללת עטים, לקח כהתחלה עט כחול, בלי שידע מחק בכחול, ראה שזה לא הצבע שלו, ואז לקח עט אדום ומחק.

אני הלכתי לפיקוד ואספתי מסמכים. יש לי סוללת מסמכים

כפיקוד, באותו מסמך גדליה כתב באדום, מחק בשחור, העיר בירוק וציין בפנסל. כאשר רציתי להוציא את המסמכים האלה כדי להציג אותם בפניכם, צביקה שילר אמר לי שנאסר עלי להוציא אומר מהפיקוד. אם אני רוצה להוציא תומר, עלי לפנות לראש אמ"ן. לא היה לי זמן לזה.

לנדוי: האם זה מתקבל על הדעת שהוא מחק לך את העמוד הראשון,

שהוא היה לב העניין, ולא העיר איזה הערות בשוליים

כפי שהוא נוהג להעיר, הערות שככה מבטלות את על העסק מעיקרו.

ס. בנימין: זאת הייתה הצרה של דוד גדליה, שהוא ביטל דעות של

אחרים, בלי להעיר. יש עוד מקומות שמחק ולא העיר,

זה לא המקום היחיד. יש לי הוכחות במסמכים אלה.

היו"ר אגרנט: באותם מסמכים?

ס. בנימין: באותם מסמכים, כתב ומחק בלי להעיר. אני מוכן להביא

את זה כהוכחה, אם תחנו הוראה לקבוצה לשחרר את

החומר הזה. הבעיה היא שאני הכנתי את החומר ועשיתי ממנו חבילה אחת. כאשר

באתי אתמול, לא נתנו לי להוציא את החומר והעבירו את התיקיה מחדר לחדר, והמסמכים נעלמו. אני רוצה לעשות חיפוש יסודי, באישור שלכם.

היו"ר אגרנט: כמסמכים אלה יש מחיקות של גדליה בלי הערות?

ס. בנימין: כן, בהחלט. אני יכול להצביע.

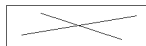
הנה מחיקה אחת בלי הערה. עוד מחיקה בלי הערה. מחיקות

בעמודים 19 ו-20 בלי הערות. עוד מחיקה בלי הערה. בעמוד האחרון מחיקה בלי הערה.

במסמך השני יש מחיקה של גדליה, שאחר כך התחרט עליה וכתב

להשאיר, אבל למעשה היתה זו מחיקה בלי הערה. בעמוד 5 של מוצג 319 יש מחיקה בלי

הערה. מחיקה בעמוד 6 בלי הערה.

מתי קיבלת בפעם הראשונה את הידיעה של

ידין:

זה מפורש במסמך.

ס. בנימין:

הידיעה שבראשון באוקטובר צריכים להתחיל במלחמה.

ידין:

כן.

ס. בנימין:

אתה קיבלת את זה כבר עם הערכה של אמ"ן?

ידין:

קודם לזה בספטמבר הגייעה בלי הערכה של אמ"ן. קיבלתי את זה

ס. בנימין:

כמסמך רגיל, כפרינטר.

ממי קיבלתם? קיבלתם את זה כמו שהוא?

ידין:

כן.

ס. בנימין:

זה הועבר ממד"ח באותו זמן בדיוק אליך? אתה בסוח במאה אתו

ידין:

ואם אני אגיד לך שזה לא הופץ כמו שהוא, עכבו אותו כמה

ימים?

מה כתבתי בסקירה?

ס. בנימין:

זאת סקירה של 3 באוקטובר, אבל הידיעה הגיעה כבר ב-30

ידין:

בספטמבר. היתה מצורפת לזה הערכת אמ"ן שאין לסמוך על המקור

בענין זה. אתה זוכר את הבעיה?

6194

עד כמה שאני זוכר, לא היתה הערכת אמ"ן בעניין. ס. בנימין

אתם היתם מקבלים ממד"ת ישר, אוטומטית, חומר ידין:

גלמי בלי הערכה של ענף 6?

בהחלט, וזמר צומת. ס. בנימין

אתה לא יודע שום דבר בקשר עם החומר של מה שרה ידין

בראשון באוקטובר, שמישהו הפיץ את זה בלי רשות?

אתה יודע משהו מסוג זה?

לא. אבל אני יודע שהידיעה הגיעה אלי לפני כתיבת ס. בנימין:

התזכיר.

האם מפקד האוגדה 252 יכול היה לדעת על זה גם כן ידין.

באותו יום?

לא, מאחר וגדליה נתן הוראה מפורשת לאנשי החוליה ס. בנימין:

לא להוריד ידיעות לאוגדה על מלחמה. וזה גם מה שעשה

עם אלוף הפיקוד, כל ידיעה שסתרה את ההערכה שהוא דגל בה, הוא לא הוריד אותה.

בסדר, אבל הידיעה הזאת של לא הופיער ידין:

בלקט של אמ"ן ב-1 או ב-2 לחודש עדיין. כי הם הטילו ספק באמינות ידיעה זאת.

לא ידוע לך דבר בעניין זה?

נודע לי לאחרונה בסר שהי ידיעות ידיעה ס. בנימין:

א- שעומדת להיות מלחמה, וזה היה בסוף ספטמבר, ואמר

לו. חבדוק את עצמך קאמצעות חקירה נאחר כך הייה עוד ידיעה -

אז אומר שאת זאת שמעת עכשיו. אבל אז היתה לך רק ידין:

הידיעה זאת של ושהפיצו אליך ממד"ת? הידיעה

הראשונה, שבראשון באוקטובר תפתח מלחמה, את זאת קיבלת ישר ממד"ת בלי הערכת אמ"

כן. ס. בנימין:

לך היה קשר אישי עם ראשי ענפים באמ"ן? ידין

עם ראשי ענפים לא, אבל עם קולגות בענפים. ס. בנימין:

עם ראש ענף 6 היה לך קשר? ידין.

6196

נמסר שהמצרים מתכוונים לפתוח בקרוב באש? זה לא ?

לא. ס. בנימין:

פה התכוונת אולי למישהו אחר?

ידין:

לא. אולי

ס. בנימין:

אבל אתה מזכיר את בתור ידיעה ידין:

חשובה. לעומת זאת במסמך השני אתה כבר ציף הידיעה הזאת

על אתה לא מכניס, ואתה כן מכניס את זה מתאריך

30 בספטמבר. פה כתוב על וכל הדברים האלה. זה קיבלת בלי שום הערכה של

אמ"ן, משר ממד"ח?

כן. ס. בנימין:

וידיעה זו אתה מסרת למישהו? ידיעה ממד"ח למי היא מגיעו ידין:

אליך או אל הקמ"ן?

דרך הפרינטר זה מגיע אלי, וכל מה שאני מחליט ס. בנימין:

שעובר לקמ"ן - עובר לקמ"ן.

אתה מחליט מה עובר לקמ"ן? ידין:

מהפרינטר. ס. בנימין:

וזה הגיע בסלפרינטר? ידין:

זה הגיע בסלפרינטר ועבר לקמ"ן. ס. בנימין:

מישהו ידע על הידיעה הזאת של חוץ ממך בפיקוד? ידין:

בהחלט. גדליה. ס. בנימין:

אתה חושב שאלוף הפיקוד ידע? ידין:

עד כמה שאני יודע, וכבר שאלו אותי שנתה שאלה, אריק ש ס. בנימין:

בזמנו היה חותם על ניירות שהוא ראה. גורודיש לא

נהג לחתום, כך שאם היום הולכים לאחור ובודקים את הניירות כדי לדעת אם גורודיש

עבר עליהם או לא, אי אפשר. אבל יש אפשרות אחת. גדלי בזמנו

כתב "אלוף" על כל נייר שרצה להעביר לאלוף. אפשר לראות את כל הניירות שכתוב

עליהם אלוף ושהגיעו לפני המלחמה. אני מאמין שאלוף הפיקוד לא ראה את זה, כי

6197

זה סתר את הערכת גדליה, וגדליה לא העביר -

לא זאת השאלה. על היריעה הזאת יש בעיות אחרות, שלא ידין:

קשורות עם הפיקוד שלך. אחה אומר, כך יוצא, כתבת את

זה כלילה בין 2 ל-3 בחודש, ואחה מצטט את המקור של בלי שום הסתייגות.

ס. בנימין. כך קיבלתי את זה.

תרשו לי רק להוסיף דבר אחד, כדי להעמיד את הדברים

בצורה ברורה. נגד גדליה לי אישית התפתחה תרעלה בשני משורים: במישור האישי

ובמישור הלאומי. את המישור האישי ניסיתי לנתק לפתור באמצעותך (ללסקוב?)

במישור הלאומי היו לי ספקות שהזכרתי קודם. ידעתי שהם האורגינלים יושמדו, אז

אני הולך על טיוטות, וטיוטות זה דבר מסובך, ויכול להגיע מצב שאצטרך להסביר. אבל

המרבץ הזה על המצפון, לא נתן לי לבלום את זה, למרות שידעתי שיהיו בעיות

עם זה. אני צפיתי שתהיינה בעיות, ואני מוכן להלחם עד הסוף לצידוקתי. לא משנה מהם

האינטרסים של גורודיש או של אנשים אחרים.

ידין: אם זה לחץ על המצפון שלך, למה אתה עצמך לא הלכת לוועדה?

ס. בנימין: הססתי, כי היו דורשים ממני להסביר. רציתי למצוא

יותר ראיות חותכות שאכן זהו המקור וזה האורגינל וכל

הדברים האלה. לא עלה בידי. הייתי באוגדתו של אריק שרון, ומי שמכיר את אריק שרון

יודע שחם באוגדה שלו, וכשאני יושב בחפ"ק שלו אין לי פנאי לחשוב על דברים אחרים

מלבד המלחמות.

היו"ר אגרנט. חודה רבה לך.

אחרי כן תכ

6193

ועדת החקירה-9.5.74

ישיבה ק"ט - אחה"צ

.61.

(ח.כ.)

העד : סרן ס.בנימין

ס.בנימין:

אם כן, תרשום לי לשאול אודו שאלה אחת. לא הגבתי על מה שהיה כתוב בעתונות. לעתונות הצהובה לא התייחסתי, אבל כאבה לי מאד הנגימה הסובייקטיבית שהוכנסה בעתוני "הארץ", "מעריב" ו"ידיעות". לא פניתי אליהם במכתב, כי אם פניתי אל אל"מ גבו במכתב ושאלתי, מה העמדה. מה שאני שואל עכשיו הוא זה: נפגעת עמוקות מכך. אם וכאשר יוכח שצדקתי, ואני מוכן ללכת בענין הזה עד הסוף וללכת לאן שתגידו לי, בנושא אמיתה הדברים, מה תהיה החגיזה שלכם?

היו"ר אגרנט:

אנו רק חוקרים את הענין, ולכן הזמנו אותך ועדים אחרים לעדות. אנחנו נקבע מה שנקבע.

ירין:

אם הבנתי נכון את השאלה, כדי שלא תהיה אי הבנה. האם השאלה היא, האם הועדה כועדה תתנגד, אם סרן סימן-טוב, בלי קשר עם ועדת החקירה, יחליט ללכת בצעדים משפטיים על-כך שנפגע. האם לכך התכוונת?

לנדוי:

הוא שאל אותנו לעמדתנו. עמדתנו תגלה בכוא הזמן.

סרן ס.בנימין:

אשאל את השאלה אחרת. אני לא תמיט. אני יודע שתביעה על הוצאת דיבה אני לא יכול להגיש. /מה שאורי אבנרי וגורודיש רוצים במשפט האזרחי, והצבא לא יתן לי להגיש תביעה להוצאת דיבה, מאחר והמסמכים הם מסורגים ואי אפשר לחשוף אותם. זהו המצב. אני לא רואה כל אפשרות היום, גם בגלל שאני צבא וגם בגלל שאני קשור בצורה כלשהי עם המסמכים והועדה, לפעול עצמאית בנושא הזה.

ח.כ.

הער : ס.בנימין

"

אתה צריך לקבל עצה משפטית ממישהו. אנחנו כועדה היו"ר אגרנט:

תפקידנו היה כאשר הובאה לפנינו השענה בנוגע

למסמכים האלה, - לחקור בענין, וזה מה שעשינו עכשיו. אנחנו נקבע את עמדתנו
בענין זה כפי שנקבע. זה כל מה שאנו יכולים לומר לך עכשיו.

כלומר אני לא יכול לקבל מכם עצה איך לנהוג? סרן ס.בנימין:

להמשיך לשחוק או לפעול בצורה כלשהי?

אתה צריך לקבל עצה משפטית, אם אתה רוצה לעשות עוד היו"ר אגרנט:

צעדים בענין זה.

הייתי מסתכן ואומר, שקוץ כל תחכה לתוצאות הועדה לנדוי:

בענין זה.

לזה התכוונתי. ידין:

הועדה לא יכולה להיות יועץ. איני יודע באיזה ענין בבנצאל:
אנו נכנסים לכך. אנו לא נכנסים ואין לנו סמכות כזו.

מה שמטריד אותי הוא, שעשוי היזם להוצר מצב סרן ס.בנימין:
של מין

של זכאי מחוסר הוכחות, וזה לא מעמד שהייתי רוצה

להיות בו. אם יש לכם אמצעים לבדוק את זה עד הסוף, ולדבר על טעוץ מוחלט,

אני מוכן ללכת עם זה עד הסוף.

63. 70.
מ.כ.

6207

ועדת החקירה - 9.5.74

ישיבה ק"ט - אתה"צ

הערך : ס.בנימין

אין לי מה להוסיף על מה שנאמר.

היו"ר אגרנט

תרשה לי עוד שאלה אחת: איפה נולדת?

נבנצאל

אני נולדתי בעירק. כבגדד.

סרן ס.בנימין:

מה גילך?

נבנצאל:

26. יליד 47.

סרן ס.בנימין:

מתי עליה ארצה?

נבנצאל:

ב-52.

סרן ס.בנימין:

אתה מדבר ערבית עדיין?

ירין:

כן, אני מדבר ערבית. לא קורא, אך מכין כאשר אני שומע

סרן ס.בנימין:

תודה רבה לך.

היו"ר אגרנט:

אשר

(הישיבה ננעלת)

4

**משרד הביטחון
ארביון צח"ל ומערכת הביטחון**

ס ו ר י ה ת י ק